

جمال الدین افغانی سپید

ستر شخصیت او سپک تورونه

Download from:aghlibrary

زاهد جلالی

سید جمال الدین افغانی

ستر شخصیت او سپک تورونه

زاده جلالی

سید جمال الدین افغانی

(ستر شخصیت او سپک تورونه)

لیکوال: زاہد جلالی

ZAHID.JALALY@GMAIL.COM

پښتني د ډیزاینر: رحمن الله بهیر

خپرندوی: دعوت د خپلواکو رسنیو مرکز، ناروی

چاپ: لومړی، زر ټوکه، ۱۴۲۰/ز، کابل، افغانستان

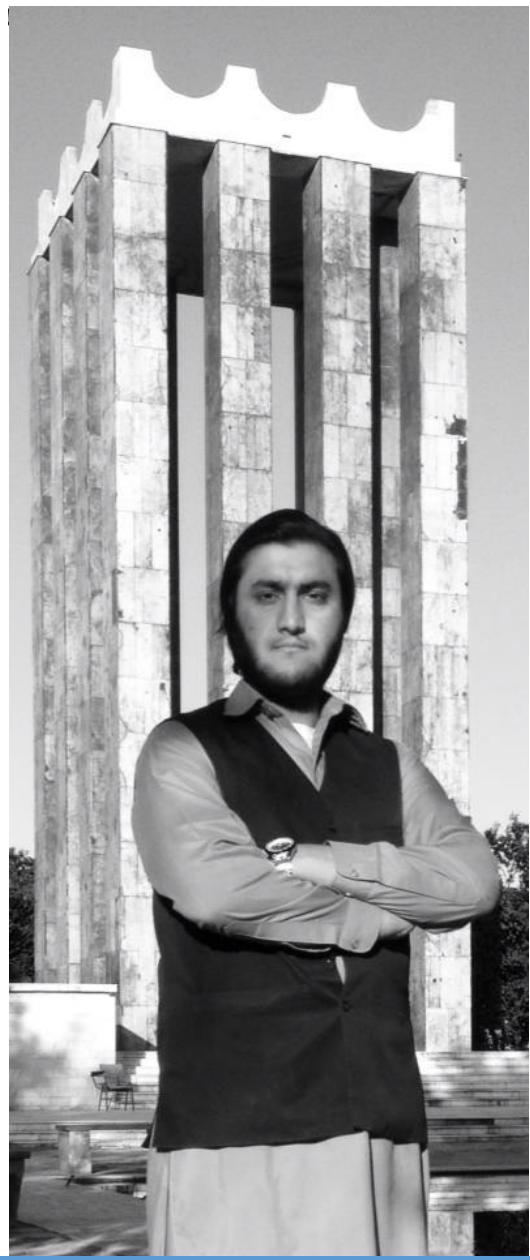
د چاپ حقوق خوندي دي.

مصری مفکر دوکتور مصطفی محمود ته، چې زما فکري استاد دی.. لومړی او ستر
استاد.. د خیال په نړۍ کې سره ډېر نېردې یو.. خو جسدونه مو همدومره لري..

جنت کې د یوځای کېدو په تمه

لیکوال د ستر علامه د مقبرې د خلي مخي ته

۱۲/جوزا/۱۳۹۳، کابل، افغانستان

لپليک

۷	د استاد فاضل سریزه
۹	د لیکوال خبری
۱۱	لندیز
۱۲	مقدمه
۱۵	د افغانی لنډ ژوندلیک
۲۲	افغانی د ځان په اړه څه وايی؟
۲۸	د افغانی صراحت او صداقت
۳۰	پر شیعه مذهب د افغانی ردونه
۳۳	د نظری پیولو په اړه د افغانی رایه
۳۵	د افغانی شاګردان څه وايی؟
۴۰	د میرزا لطف الله کتاب
۴۳	د ایرانیت دعوه او رد یې
۵۰	افغانی او ماسونیزم
۵۴	د الحاد تور
۵۸	پایله
۵۹	مراجع
۶۱	د لیکوال لنډه پېژندنه

د استاد فضل الرحمن فاصل سریزه:

د لوی خدای په نامه

سریزه

زما گران ورور زاهد جان جلالی د «سید جمال الدین افغانی؛ ستر شخصیت او سپک تورونه» تر عنوان لاندې کتاب له چاپه مخکې را لېږلی تر خو بې مطالعه او سریزه هم ورته ولیکم.

زه هم کلونه کېږي چې د گران افغانستان د لوی مجاهد او مبارز سید جمال الدین افغانی افکارو سره بلد او آشنا يېم. له مبالغې پرته د علامه سید جمال الدین افغانی په هکله چې هر کتاب په فارسي، پښتو، عربی او اردو ژبه خپور شي، او یا هم وزبایل شی کوشش کوم چې وه بې لولم، له هغه ورځې راهیسي چې زاهد جلالی د جمال الدین افغانی په هکله ليکل شوی کتاب رالېږلی، په هغه لومړۍ ورڅه تر هغې چې کتاب مې تر پایه نه و لوسټي، ويده نه شوم، او په سیا ورڅه می ورته یو خه ملاحظات هم ولیکل، او وعده مې ورسره وکړه چې سریزه هم ورته ولیکم.

په خاصه توګه وروسته له دې چې پوه شوم زاهد جان زما د گران دوست خدای ببنلي مولانا دکتور محمد جلال زوي، او د خدای ببنلي مولانا میر حمزه، چې د افغانستان د اسلامي نهضت له وتلو کسانو خخه و، وراره دی، دا مې لازمه وبلله چې د گران زاهد جان پر کتاب سریزه ولیکم.

کله چې رایاده شي، زاهد جان خپل پلار او تره یو په بل پسې، په ډېره لړه موده کې له لاسه ورکړي او په هغه وخت کې د څلورو او پنځو کالونو عمر در لود چې د زوکړي خای، مکې مکرمې خخه له خپلې کورني سره پلرنې تاقوبې ته ستنتبرې، په کابل کې د افغانستان د نوي

او خوان دولت پر خد، د تحمیلی جنگونو له امله په پېښور کی د مهاجرو په کمپ کې مېشت کېږي چې پخوا یې هم کورني هلتنه او سپد، ولې د یتیمی درد د دې لا مل نه شو چې ماشوم او یتیم زاهد له زده کړو محروم شي، په جدي توګه مكتب کې شامل او دې مرحلې ته ورسپدو چې خو کتابونه یې چاپ شوي او د سید جمال الدین افغانی په هکله د ده ژوره لیکنه یې د ژوري مطالعې او وطن دوستۍ خرگندونه کوي.

زاهد جلالی په خپل کتاب کې د ستر شخصیت، سید جمال الدین افغانی پېژندنه کړي او د بې خایه او ناروا توروونو خخه یې د سید جمال الدین افغانی ملن پاکه کړي، زاهد جلالی پدې لیکنه کې د حقیقتونو خرگندولو په خاطر د سید جمال الدین او د ده نبردې شاګردانو خبرې را اخلي او زمونږ د لويدیخې غاري ګاوندي په رد کې چې جمال الدین افغانی شیعه مذهبه او ابراني الاصل بولي، قانع کونکي د لائل وړاندې کوي، همدارنګه د سید جمال الدین افغانی په هکله د «الحاد» بې بنسته تور هم په ډېر خاص استدلال سره رو دي.

زه هم په خپل وار سره ګران ليکوال زاهد جان ته د دې کتاب «سید جمال الدین افغانی؛ ستر شخصیت او سپک توروونه» د خپربدو مبارکي وايم، د خپلو وطنوالو او په خاصه توګه له خوان نسل خخه غوبښته کوم چې دغه کتاب ولولي، او له زاهد جان خخه هيله لرم چې زياته مطالعه او لیکنې وکړي ترڅو د نامدار پلار او مرحوم کاكا هيلې او د دغه دواړو هستيو د دوستانو هيلې هم پوره کړي.

ګران زاهد جان ته له لوی خدای خخه د سلامتیا، سرلوپری او د لا پرمختګ دعا کوم. بمنه وکړمه

فضل الرحمن فاضل

د ليکوال خبرې

د شخصيتونو په اړه مې دېر خه ليکلې، "د اسلامي فکر اتلان" کتاب مې په دوو ټوکونو کې خپور شوی، خو د سید جمال الدین افغانی په اړه خه په کې نه شته، چې د ځینو لوستونکو یوه نیوکه همدا وه، خو ما نه غوبنسل چې اووس د علامه سید جمال الدین افغانی پر ژوند او په خانګري توګه پر اند خه ولیکم.

ما چې به کله هم د علامه سید په اړه خه ليکلو ته زړه بنې کړ، د شیخ غزالی مشهوره وینا به رایاده شوهد، غزالی ولی، د سترو شخصيتونو په اړه باید ستر خلک ليکل وکړي، یعنې ستر شخصيت هر خوک نه شي درک کولای! ما ځکه د ليکلو جرنټ نه کاوه.

خو د دغه ستر شخصيت په اړه به مې کتابونه په مينه لوستل. دوکتور محمد عماره هغه څوک و چې علامه بې بنې سرم راوېږانده او د محمد جلال کشک په یوه مقاله بې بېختي شوقي شوم. په دغه وخت کې مې یوازې په لوستلو اکتفا کوله، خو خه موډه مخکې فرهنګي یار، محمد حسین میاخېل راباندي غږ وکړ چې د علامه په اړه ورته یوه علمي مقاله ولیکم. ما له زړه نا زړه کبدو وروسته خان سره وویل، چې زه به خپلو لوستونکو ته د سترو مفکرینو په هنداره کې دغه ستر شخصيت وربېژنم، نو د دې مقالې ليکلو ته مې متې رابه وھلي او همداسې مې وکړل.

که خه هم کابل کې د مصادر و ستونزه وه، خو د انټرنېت له لارې مې د دوکتور عماره او نورو مصري مفکرینو کتابونه ډالنود کړل او د افغانی شخصيتونو کتابونه مې په عامه کتابتون کې وموندل.

په ۱۳۵۵ شمسي کال کې مرحوم محمد داود خان په کابل کې د علامه په ويأر يو کنفرانس رابلی و او مصري مفكرينو ته يې هم د ګډون بلنه ورکړي وه. په همدغه وخت کې د افغان خیړونکو او لیکوالانو کتابونه هم چاپ شوي وو. دغه وخت کې د علامه حبیبي، رشتیا، سعید افغانی، رهین او نورو لیکوالو کتابونه هم چاپ شوي وو چې له ما سره يې دېره مرسته وکړه.

وروسته له دې چې مقاله بشپړه شوه، په سر کې میاخبل او وروسته نورو ملګرو راته ووبل چې مقاله پراخه ده، باید د کتاب په شکل چاپ شي، ما هم د دوى نظر ومانه او چاپ ته مې تیار کړ.

په قاهره کې د افغانستان سفير او علامه پېژندونکي لیکوال، فضل الرحمن فاضل صاحب نه زښته دېره مننه چې له بوختياوو سره يې کتاب ولوست، دېږي بنې لارښوونې و مشورې يې راوړېړې او بیا يې خپله مقدمه يې راوړېړه.

فرهنگپال ژورنالیست، مشر ورور محمد طارق بزگر د کتاب د چاپ او خپرولو لګښت پر غاړه واخیست. د دغه فرهنگپالی قرباني منندوی يې به او په ملي خدماتو کې يې لا تاند غواړم.

زاهد جلالی

۱۳۹۳ / سلطان / ۲۴

کابل، افغانستان

لنډیز

علامه سید جمال الدین افغانی [۱۸۳۸-۱۸۹۷م] د ستر شخصیت او اوچتو افکارو له کبله د ځینو مغرضو تر سپکو تورونو لاندې راغلی. دغه مقاله کې د دغو تورونو د ردولو هڅه شوی. د سید جمال الدین له لنه ژوند لیکه وروسته د خپل ځان په هکله د ده نظر لیکل شوی، چې دا تر ټولو معتبر سند دی. بیا د هغه تورونو د رد له پاره چې وايی افغانی اصلاح ایرانی او ځان یې افغانی معرفی کاوه، د افغانی د ربنتینولی په هکله د ده د ځینو معاصرینو نظرونه لیکل شوی. د دې له پاره چې پر ده د تشييع تور رد شي، د تشييع په اړه مو د ده نظر لیکل او بیا د نظر پتولو په اړه د سید نظر لیکل شوی چې بنکاره شي چې آیا ربنتیا هم افغانی خپله نظریه پتوله او که نظریې یې حقیقت تمثیلاوه؟ له دې وروسته د سید په هکله د ده د مشهورو شاګردانو نظرونه لیکل شوی. بیا د میرزا لطف الله پر کتاب او شجري د افغان محققینو او اسلامي مفكريونو نظرونه لیکل شوی. له دې وروسته مو هغه دلایل څېړلی چې افغانی پري ایراني او شيعه بولي. همدارنګه له ماسونیزم سره د افغانی اړیکه، چې پر ده ډېره مهمه نیوکه ده او ډېرو دېښمنانو ترې غلطه ګټه پورته کړې، څېړل شوی او حقیقت یې بیان شوی. ځینې خو سید افغانی آن ملحد ګنۍ، که خه هم د دوى نظر عقلاد منلو وړ نه دی، خو بیا هم یو خه پري لیکل شوی او عموما په توله مقاله کې د افغانی پر شخصیت لګډلي تورونه څېړل شوی او رد شوی.

مقدمه

سید جمال الدین افغانی په ننۍ نړۍ کې د یوه اختلافی شخصیت په نامه پېژندل شوی. خوک یې ایرانی بولی او خوک افغانی.. خوک سني و خوک شیعه.. خوک مسلمان او خوک آن ملحد! د افغانی د شخصیت متضرر کول او بدnamول طبیعی نه، بلکې قصدي دی. دا د معاصری اسلامي ویښتابه او اسلامپالنی د دینمنانو هیله ده، خو خپلې "نوی استعماری" تمې په حقیقت بدلي کړي او مسلمانان لا هم ویده پاتې شي. عجیبه خو دا ده چې د دوى مغرضه دعوه خینې متعصب یا ویده مسلمانان هم ترویجوي او غواړي د حقیقت جامه ورواغوندی!

د افغانی له شخصیته د دغه توروونو او وهمونو لري کول ډبر اړین دي. که خه هم ډبری په دې باور دي چې د افغانی افغانیت یا ایرانیت ثابتول مهم نه دي، خکه هغه اوس مړ شوی او د هغه د وطن ثابتول خه ګتیه نه لري، خو دا پر خای نه ده. حکم سید جمال الدین افغانی اوس یو فرد نه، بلکې یو تاریخ دی او د مصری مفکر "محمد جلال کشک" [۱۹۲۹-۱۹۹۳م] خبره، د تاریخ تفسیر کې اختلاف یوازې تاریخي اختلاف نه دي، بلکې دغه اختلاف راتلونکی جوړوی. د افغانی رښتنې خبره بنکاره کول د هغه د شخصیت په مؤثریت کې ډبر مهم رول لري او په راتلونکی نسل کې یې د افکارو پلي کولو ته لار هواروی، خو که افغانی په نړۍ کې د یوه داسې شخصیت

په نامه و پېژندل شي چې خپل حقیقت یې پیاووه او ظاهر و اصل یې سره فرق لاره، د ده ستر شخصیت پر ځمکه غورخوی.

څوک چې افغانی ته ایرانی وايی او په نورو توروونو یې متهموي، دا شخصی موضوع نه ده، بلکې دا خلک نه غواړي چې معاصره اسلامپالنه د افغانی پر لیکه و لاره روانه شي، ځکه چې افغانی له اسلامه هغه کلاسيک فهمنه لاره چې دغه "رون اندي" یې غواړي. افغانی لومړی شخصیت و چې د حضاري اسلام.. یعنې سیاسي و جغرافيوي اسلام نظریه یې ورکړه.^۱ همدا لامل دی چې نن د سیاسي اسلام دبمنان د افغانی شخصیت په مخفی شخصیت، جاسوس، ایرانی او نورو توروونو بدرنگوی.^۲

دا سمه ده چې علامه افغانی باید د ستر اسلامي وطن په یوې تنګې سیمې پوري منحصر نه شي. هغه د ټولې اسلامي نپوي او آن د ټول شرق ستيه ده. له هغه سره د ټولو مسلمانانو غم و.

استعمار تل غوبنتي چې مسلمانان په همدي تنګو اختلافاتو کې ګير او خپل اهداف عملی کاندي، همدا ده چې سید جمال الدين به له مذهبی اختلافاتو کرکه کوله او غوبنتل یې امت د اختلاف پر ځای وحدت ته سوق کړي. خو نن نپوي بدله ده، دغه ستر شخصیت اوس یو تاريخ دی چې د راتلونکي لار جوړوي. د افغانی اصلیت

۱- کشك، محمد جلال. ودخلت الخيل الازهر. قاهره، الزهراء للاعلام العربي، ۱۹۹۰، درېیم چاپ، ۴۹۹ مخ.

۲- بنه مثال یې عیسایی لیکوال لویس جریس دی. لویس ړوند غربیال شخصیت دی او د چې افغانی د غربیال مخالف و او د سیاسي اسلام نظریه یې وړاندې کړې وه، دی یې هم د "الإيراني الغامض في مصر" تر سرليک لاندې مقاله کې چې ۱۹۸۳ میلادي کال کې خپره شوې، ایرانی او شیعه یې بولي او په دې نظر دی چې افغانی خپل اصل و حقیقت له خلکو پیاووه!

ثابتول ډبر اړین دی، ځکه خو ځینو سترو مفکرینو دی اړخ ته ډبره ځیرنه کړي او ډبر
څه یې پړې لیکلې.

د جاپاني "جیونیتشی هیرانو" خبره، افغانی آن یوازې د اسلامي نړۍ شخصیت نه و،
بلکې د شرق و غرب اختلاف کې یې له ټولو شرقیانو او آن له هغو شرقیانو دفاع کوله
چې په غیر اسلامي اديانو باوري وو.^۳ خو دا هم باید بنکاره وي، چې هغه افغانی؛
حنفي، سنني مسلمان و او څه چې یې ویل، هماغسي. دا د دغه ستر شخصیت د
لوړتیا نښه ده، او که یې ایرانیت ومنو، د استاد محمد عماره [پیدایښت ۱۹۳۱]
خبره، دغه دعوه افغانی دروغخنوی او لاره یې مشکوکوي.

افغانی په خپله ویل چې افغان او د کونړ له ساداتو دي.^۴ شاګردانو او نورو قربیانو یې
هم دا خبره کوله او د افغانی تر غورو هم رسیدلې وه چې شاګردان یې دی سنني و
افغان بولي او هغه یې مخالفت نه و کړي بلکې په خپله یې ویل چې افغانی دی او آن
قسم یې خوبلې و چې ایرانی نه بلکې افغانی دی، خو له دې سره سره یې ځینې
ایرانی شیعه او ځینې یې آن ملحد ګئي! خو دغه ټولې ادعاوې تر وهمونو ډېر څه نه
دي، ځکه د دوى ټولو دلایلو کې یو معقول دلیل نه شي موندل کېدای، چې په دې
څېرنه کې همدغو تکو ته ځیرنه شوې او د دواړوو خواوو دلایل څېرل شوي.

^۳- هیرانو، جیونیتشی. تجدد الفكر الاسلامي في العالم الاسلامي الحديث. مجلة الدراسات
العالم الاسلامي، ۲۰۱۱ مارچ، ۳۰ مخ.

^۴- د افغانی په خپل لاس لیکل شوې اسناد شته چې خان یې د افغانستان د کونړ ولايت ته
منسوب کړي. همدارنګه مرحوم رشتیا صاحب د سید جمال الدین په هکله لیکلې کتاب کې
لیکي چې افغانی په خپله ویل چې زه اړتیا نه لرم چې خان کوم قوم ته منسوب کړم، زه
افغان يم. وروسته دغه موضوع نښه شاربو.

د افغانی لند ژوندلیک

• محمد جمال الدین د صفرد^۰ زوی دی، د نسب لپر مشهور عالم سید علی ترمذی ته رسپری. ترمذی د افغانستان په قندز کې زېړبدلی او بونیر کې وفات او خښ شوی،^۱ استاد حبیبی او مرحوم محمد امین خوریانی وايی چې په کونډ کې په "پیر بایا" مشهور دی او خلکو ته د لر په خبر معلوم دی.^۲ او بیا یې نسب امام حسین بن علی رضی الله عنهمما ته رسپری. سید جمال الدین په ۱۸۳۸م کال کې د افغانستان د کونډ ولايت د اسعد آباد په نامه سیمه کې په یوه بانفوذه سیاسي کورنۍ کې زېړبدلی.^۳

-
- ۰- امام محمد عبده، رشید رضا، استاد محمد عماره او عموماً مصریان د افغانی پلار سید صفتر یادوی، خو ټولو افغان محققینو سید صفرد لیکلی.
- ۱- حبیبی، عبد الحی. نسب و زادگاه سید جمال الدین الافغانی. کابل، موسسه انتشارات بیهقی، ۱۳۵۵ش، ۲۷م مخ.
- ۲- خوگیانی، محمد امین. حیات سید جمال الدین افغانی. کابل، مطبعه عمومی کابل، ۱۳۱۸هجري، ۶م مخ.
- ۳- مخزومی، محمد باشا. د افغانی سید جمال الدین خاطرات. کوتله، صدیقی خپرندویه ټولنه، ۱۳۲۰م، دویم چاپ. ژباره: محمدا شاه ارشاد، د-م. احساس زمند په زیار، ۳۵-۳۶م مخونه. یادونه: د کتاب په کومه برخه کې چې د مرحوم مخزومی له کتابه خه رانقل شوی، د ارشاد صاحب ژباره او د ده الفاظ دی، ما په کې دېر بدلون نه دی راوستی.

- دوست محمد خان [م ۱۸۶۳-۱۷۹۳] د دوى له کورنى د خطر احساس کاوه، نو په اته کلنۍ کې يې له ټولې کورنى سره کابل ته انتقال کړل. په لړه موده کې يې تفسیر، حدیث، عقیده، فقه، فلسفه، اصول الفقه، ریاضی، فلکیات، طب او نور مروج علوم ولوستل.^۹
- په لس کلنۍ کې له پلار سره ایران ته لابر. پلار يې د قزوین مدرسه کې استاد و، دی هم په همدغه مدرسه کې شاگرد شو.^{۱۰}
- په ۱۸۴۹ م کې د عراق نجف ته لابر او هلهه يې علوم القرآن، حدیث، علم الكلام، فلسفه، منطق، اصول الفقه، ریاضی، فلکیات، طب او نور علوم ولوستل.^{۱۱-۱۲}
- په ۱۸۵۴ م کې د ریاضی او نورو اروپا يې

^۹- تېر مصدر، م ۳۶ مخ.

^{۱۰}- عمارة، الدكتور محمد. شخصیات لها تاریخ، قاهره، دار السلام، م ۲۰۰۸، م ۱۷۲-۱۷۱ مخونه او نسب و زادگاه سید جمال الدین الافغانی.

^{۱۱}- شخصیات لها تاریخ، م ۱۷۲ مخ.

^{۱۲}- محمد عبد، مخزومي باشا، جرجي زيدان او د ده نورو شاگردانو او افغانی محققینو د دغه سفر په هکله خه نه دي ليکلي، خو استاد حبibi په "نسب و زادگاه سید جمال الدین الافغانی" کې او همدارنګه دوكتور عماره په "شخصیات لها تاریخ" او نورو کتابونو کې دغه سفر هم ياد کړي. استاد فضل الرحمن فاضل له دغه سفر سره مخالفت کوي. دی وايې چې آن حبibi صاحب هم دغه سفر کاملا نه مني. استاد فاضل د "بیدارګر عصر" په م ۲۶۶ مخ کې او ما ته په شخصي ليک کې وویل چې زه د علامه افغانی د ایران او عراق دغه سفرونه نه منم. د ده له نظره دا ايرانيانو دعوا ده او حقیقت نه لري.

- زده کرو له پاره هند ته لار. خه باندې یو کال د هند په بمبيي او ګلکته کې واوسېده.^{۱۳}
 - بیا په ۱۸۵۷م کې له هنده حج ته لار او بیا عراق او ایران ته لار. له ایرانه وروسته بېرته خپل اصلي وطن افغانستان ته راوگرځیده.^{۱۴}
 - په افغانستان کې یې سیاسی فعالیتونه پیل کړل. دغه وخت کې انگربیزانو د افغانستان داخلي چارو کې لاسوهنه کوله او امير دوست محمد خان یې د محمد اعظم خان [مرینه ۱۸۶۷م] په مقابل کې راپاراوه. افغانی د محمد اعظم خان ملاټې شو^{۱۵} او د هغه له لوري په مختلفو حکومتی منصبونو کې په دنده بوخت شو، چې آن د لوړۍ وزیر تر دندې ورسېده. امير پر سید جمال الدین ډېر باور لاره او په ډېرو سترو موضوعاتو کې یې ورسه مشوره کوله.^{۱۶}
 - په ۱۸۶۸م کال کې امير محمد اعظم خان ماته وxorde، افغانی له ماتې وروسته هم کابل کې پاتې شو او امير شېر علی خان [۱۸۲۵-۱۸۷۹م] د د د کورنی له داره ورته خه ونه شو ويلاي.^{۱۷}
 - په ۱۸۶۹م کې، د محمد اعظم خان له ماتې درې میاشتې وروسته د هند له لاري له افغانستانه واوته.^{۱۸} له دې وروسته د سید جمال الدین په ژوند کې نوي مرحله پیل شوه، دا مرحله د امت د یېبنولو مرحله ود. له دې وروسته افغانی له یوه ملي شخصیته په اسلامي شخصیت بدل شو او د ټولې اسلامي نړۍ له پاره یې هڅې پیل کړي.^{۱۹}
 - په هند کې یې له علامو سره ناسته ولاړه کوله. د هند حکومت ورته د ډېري پاتې کېدو اجازه ور نه کړه. افغانی هم له یوې میاشتې ډېر پاتې نه شو. بیا له هنده مصر ته لار، هلته خلوښت ورڅې پاتې شو او په ازهړ کې یې له شاګردانو سره
-
- ^{۱۳}- شخصیات لها تاریخ، ۱۷۲م مخ.

^{۱۴}- تېر مصدر، ۱۷۳م مخ.

^{۱۵}- زیدان، جرجی. مشاهیر الشرق. مصر، ۱۹۲۲، دربیم چاپ، دویم جلد، ۵۴م مخ.

^{۱۶}- شخصیات لها تاریخ، ۱۷۳م مخ. مشاهیر الشرق، ۵۵م مخ.

^{۱۷}- مشاهیر الشرق، ۵۵م مخ.

^{۱۸}- شخصیات لها تاریخ، ۱۷۳م مخ.

ناسته ولاړه کوله، شاګردانو ډېر خوبناوه او ورڅخه یې ډیوبنتل چې ځینې کتابونه ورته تدریس کړي. بیا آستانې ته لار. په آستانه کې په خلکو کې ډېر مشهور شو، هر خوک د ده پوهې او علم ته حیران وو، شپږ میاشتې نه وي ټپې چې مجلس معارف کې یې غړي کړ. خو د ځینو د سیسوسو له امله یې له آستانې وشاړه.^{۱۹}

په ۱۸۷۱م کال کې له آستانې بېرتنه مصر ته لار. هلتنه په تدریس بوخت شو، په خپل جومات کې یې شاګردانو ته کتابونه ویل. خلک د ده له تدریسه ډېر متاثر شول او دی ډېر مشهور شو. خو دا چې افغانی د سیاست علاقه من و، سیاست ته ننوت. د پردیو د لاسوهني مخالفت یې وکړ. په مصر کې له اته کاله پاتې کېدو وروسته له مصره هم وشړل شو.^{۲۰} په مصر کې د افغانی دغه مرحله ډېره مهمه ده. هلتنه یې له سترو شخصیتونو سره لیده کاته وکړل، د دوى له جملې شیخ محمد عبده [۱۸۴۹-۱۹۰۵م] او چې وروسته یې په فکري مبارزې کې شریک او مهم شاګرد شو. همدلته افغانی د فلسفې، کلام او منطق کتابونه شرحه کړل او ځینې اخبارونه یې هم تاسیس کړل.^{۲۱}

په ۱۸۷۹م کې هند ته لار، د حیدر آباد په دکن کې مېشت شو او "حقیقت مذهب نیچیری"^{۲۲} کتاب یې هماليته په فارسي ژبه وليکه.^{۲۳} افغانی درې کاله هند کې د بندې په خېر او سېده.

په ۱۸۸۲م کې چې انگریزانو مصر اشغال کړ، افغانی ته یې د وتلو اجازه ورکړه. افغانی په کال ۱۸۸۳م کې پاریس ته لار. دغه وخت کې یې مشهور شاګرد محمد عبده بیروت ته تبعید شوی و. نو محمد عبده ته یې لیک واستاوه او

^{۱۹}- مشاهير الشرق، ۵۵م مخ.

^{۲۰}- ټپر مصدر.

^{۲۱}- شخصيات لها تاريخ، ۱۷۵م مخ.

^{۲۲}- رزاقی، شاهد حسین. سید جمال الدین افغانی. کابل، مستقل خپرندویه قولنه، ۱۳۸۸ لمزیز، ژبان، عبد الملاک همت، ۹۲م مخ.

^{۲۳}- دغه کتاب په "الزد على الدهريين" مشهور دی.

^{۲۴}- مشاهير الشرق، ۵۷م مخ.

ورخخه بې وغونبنتل چې پاريس کې له محمد عبده سره يو خای شو او د "عروه الوثقى" مشهوره جريده بې جوړه کړه. په دغه مجله کې افغاني د اسلامي نړۍ د وينتابه هڅې کولې او انګربز استعمارگر بې راته، نو د انګربزانو له سخت مخالفت سره مخ شو او له اتلسمې ګنې وروسته بیا چاپ نه شوه. د مجلې لومړۍ ګنې د مارچ پر دیارلسمه نېټه خپره شوه او وروستي بې د همدغه کال د اکتوبر پر شپاپسمه نېټه خپره شوه.^{۲۰}

- افغانی په اروبا کې تر ۱۸۸۶م کال پوري پاتې شو. دغه موده کې بې د پاريس په مختلفو جريدو کې ليکنې خپرې کړې او له مشهور فيلسوف ارنسټ رینان [۱۸۹۲-۱۸۲۳م] سره د علم او ايمان پر موضوع فلسفې بحثونه وکړل. رینان د افغانی په ستاینه کې وویل چې داسې ګومان مې کاوه لکه ابن رشد [۱۱۲۶-۱۱۹۸م] او ابن سينا [۱۰۳۷-۹۸۰م] چې مخامن وينم!^{۲۱}

- په ۱۸۸۶م کال کې د ایران پاچا ناصر الدين شاه [۱۸۳۱-۱۸۹۶م] ایران ته وروغوبنت. ناصر الدين شاه د افغانی تود هرکلی وکړ او په لوړو منصبونو بې مقرر کړ. د افغانی شخصیت او کېنو خلک متاثر کړل، شاه له دي تاثره وډار شو او له سید جمال الدين سره بې وضعه سپېړه کړه، افغانی پوه شو، نو اجازه بې تړې واخیسته او د روسيې پر لور روان شو.^{۲۲}

- په ۱۸۸۷م کال کې سید جمال الدين روسيې ته لار.^{۲۳} په روسيه کې بې له سترو شخصيتونو سره

^{۲۰}- عماره، الدكتور محمد. جمال الدين الافغاني، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام. قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۸م، درېبیم چاپ، ۶۹م مخ.

^{۲۱}- جمال الدين الافغاني، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام، ۷۱م مخ.

^{۲۲}- د افغانی سید جمال الدين خاطرات، ۶۶-۶۷م مخونه.

^{۲۳}- "ضمير بن ادھم اشهابي" روسيې ته د افغانی د سفر کال ۱۸۸۸م نښي خو استاد محمد عماره په "موقع الشرق و فيلسوف الاسلام" کې ۱۸۸۷م کال یادوي. دلته د استاد عماره

وکتل او د اسلامي نړۍ په هکله يې مختلفې مقالې خپري کوي. د افغانی لوړ شخصیت او قوي جذابت دلته هم ډېر خلک پوري ورټول کړل. ډېرو خلکو تړی ډېر خه زده کړل. د مثال په توګه مشهور تاتاري مجده عالم رضا الدین بن فخر الدین [۱۸۵۸-۱۹۳۶م] ځان د افغانی مرید باله او ویل به يې چې افغانی په ډېرو حقایقو پوهاهو.^{۲۹}

په ۱۸۸۹م کې پاریس ته د نندراتون د پرانستلو له پاره رهی شو. په میونیخ کې بې له ناصر الدین شاه سره وکتل. هغه ایران ته وباله، ده له ګیلې سره بلنه ومنله.^{۳۰} ایران ته له تلو مخکې يې روسيې ته لنډ سفر وکړ او په ۱۸۹۰م کې ایران ته ورسېد.^{۳۱}

ایران کې يې بیا له شاه سره اختلافات رامنځ ته شول. افغانی د تلو له پاره اجازه وغوبنټه خو شاه اجازه ورنه کړه. بیا هلتنه اووه میاشتې پاتې شو او د اوسبېدو پر مهال يې ځینې مقالې هم ولیکلې. په ۱۸۹۱م کې يې افغانی په ډېرې بې احترامی او سپکاوي له ایرانه وشاړه. د شړلو پر مهال يې لونګۍ پر حمکه وغورڅوله، په ډېرې خو او د مرض په حالت کې له ایرانه وشاړه.^{۳۲}

بیا لنډن ته لاړ او هلتنه يې عموما استبداد او خصوصا د ایران حکومت سخت راته. د ایران شاه له سلطان عبد الحمید [۱۸۴۲-۱۹۱۸م] خخه وغوبنټل چې آستانې ته يې وغواړي، خو دوی يې له مقالو او تبلیغاتو په امان شي. همداسې

تاریخ لیکل شوی، ځکه هغه د سید جمال الدین د ژوند و آند متخصص دی او آن میاشت و ورځ هم ورسه لیکي.

^{۲۹}- اشهابي، خمير بن ادهم. الكلام عن اصل السيد جمال الدين الافغاني في بعض المراجع الروسية.

http://www.iranoworld.ir/alafghani/texts/SJ_1_5_Shahabi.pdf

^{۳۰}- د افغانی سید جمال الدين خاطرات، ۶۷۹م مخ.

^{۳۱}- جمال الدين الافغاني، موقف الشرق و فيلسوف الاسلام، ۷۴۳م مخ.

^{۳۲}- تېر مصدر، ۷۶۳م مخ.

وشول، سلطان عبد الحميد افغاني استاني ته وروغونست. افغاني په ۱۸۹۲ م کې آستانې ته لار او هلته د آزاد بندی په خبر او سپده.^{۳۳}

د ۱۸۹۶ م په وروستيو کې په سرطان مرض اخته شو. بالآخره د ۱۸۹۷ م کال د مارج په نهمه نېټه له دې فاني نړۍ د تل له پاره رهی شو.^{۳۴}

- په ۱۹۴۴ م کال کې افغان ډپلوماتانو له ترکي حکومت سره مذاکرات وکړل او له ئینو مخالفتونو سره یې ترکي حکومت پر دې قانع کړ چې د افغاني جسد له ترکي په افغانستان ته رانقل کړي. کله چې ترکانو ومنله، افغان حکومت د دغه ستر نابغه جسد په ډېر استقبال د کراچي له لاري کابل ته انتقال کړ. جسد چې به یې هر چېرته ورسپده، پر لار به زښت ډېر خلک د درنښت له پاره راوتلي وو او په خو ځایونو کې یې د جنازې لونئ هم وشو. د افغانستان د وخت لومړي وزیر له خپلې کابینې سره د کابل پر دروازه ولاړ وو. جسد یې د کابل پوهنتون په محوطه کې د لومړي وزیر په لاس په داسي حال کې وسپارل شو د چې افغان حکومت واړه او غتې مسؤولين حاضر وو.^{۳۵}

^{۳۳}- تېر مصدر، ۷۷۸-۷۷۹ م مخونه.

^{۳۴}- مشاهير الشرق، ۵۵۹ م مخ.

^{۳۵}- افغاني، سعيد. د شرق نابغه. کابل، بيهقي کتاب خپرولو مؤسسه، ۱۳۵۵ ش، ۳۲ م مخ او علامه سید جمال الدین افغان د پوهې او آزادی علمبردار، ۴۴-۴۲ م مخونه.

افغانی د څان په اړه څه وايی؟

سید جمال الدین افغانی تربیخ او صریح سپری و، هبخت کله یې دروغ نه ویل. هر چېرته یې حقیقت بنکاره کړی او ډېرو ځایونو کې د حقیقت بنکاره کول ورته زښت ډېر مشکلات هم زېرولي، آن زنداني کېدل یې او د ځینو له نظره د همدغه صراحت او حق ویلو له امله وژل شوی. خو ځینې خلک یا د اسلام دېښمنی له امله یا د ساده ګی او یا د تعصّب له مخې د افغانی صداقت او صراحت ردوی او سید جمال الدین ایرانی بولی. په داسې حال کې چې افغانی په خپله صراحتا ویلې چې د افغانستان د کونړۍ ولایت د ساداتو دی. هغه ځان حنفي مذهبه سني باله. آن په خپل لاس لیکل شوی اسناد یې هم شته چې خان یې د کونړۍ له ساداتو معرفی کاوه.

افغانی د ځان په هکله وايي: "شرق او شرقيانو ته مې وکتل، افغانستان لوړۍ خاډي و چې زما توجه بې جلبه کړه، او دا لوړۍ خاډي دی چې زما بدنه بې پر خاورې لګېدلې، بیا هند و چې عقل مې په کې مثقف شوـ، بیا ایران د ګاونډیتوب او اړیکو له ممخې..."" په دغه وینا کې افغانی بشکاره وايي چې د افغانستان دی او ایرانیان -چې پېر افغانی دعوه کوي- خپل ګاونډیان ګنې. افغانی بیخی بشکاره خبره کړي او هېڅ د

^{٣٣}- عمارة، الدكتور محمد. جمال الدين الأفغاني المفترى عليه. قاهره، دار الشروق، ١٩٨٤م.

شک و شبهه خاى يې نه دی پري ايسنى، خو له دې سره هم خينې خان- يا خلک-
غلهوي!

د افغانی بل اعتراض يې شاگرد، محمد باشا مخزومي [۱۸۶۸-۱۹۲۹م] په خپل "د
افغانی سید جمال الدین خاطرات" کتاب کې ليکلی. د مخزومي باشا دغه کتاب د
افغانی په هکله یو دېر مؤثق او معتبر مرجع دی چې د ده په هکله تقریبا په ټولو
کتابونو کې ترې استفاده شوې. مخزومي باشا د کتاب په مقدمه کې ليکي:

يوه ورڅه [افغانی ته] وویل چې ستا ځینې دوستان او هوا خواهان غواړي
چې ستا سوانح نشر کړي او د اخبار والاوو په اصطلاح د خپل اخبار ستونونه پري
ښکلی کړي؛ نو دی موسکی شو او ويې ویل:

(عيان بیان ته اړه نه لري او هنځه خه ورته ووايده چې فلانی سړي زما په باره کې
ویلی دی^{۳۷}..)

بيا ما ورته وویل چې: (ستا په شان حکيم استاذ ته نه بنایي چې په هنځه خه د
خپل عصر په خلکو بخل وکړي چې نورو ته يې ګتیه رسپری او ده ته مصر نه
اوسي.). د راته وویل: (په دې کې به د هنځه چا له پاره خه ګتیه وي چې دا
يادوي چې زه په ۱۲۵۴ هجری کال کې پيدا شوی یم او له نيمې پېړي نه زيات
عمر مې تېر کړي او له خپلی خاورې (افغانستان) نه په وتلو مجبور کړای شوی
یم او د خلکو اغراض او اميال لوې راباندي کوي، او په دې هم مجبور کړای
شوی یم چې د هند خاوره پرېږدم او له مصر نه وشړل شم او له استانې او د

^{۳۷}- هنځه چا ته اشاره ده چې له ده سره يې رخه لوله او منفي تبلیغات به يې ورپسې کول.

حُمکی له اکترو پایتختو خخه وابستل شم. دغه احوال ټول هغه خاطرات دی

^{۳۸} چې ما نه خوشالوی او نه د قوم له پاره کومه فایدہ په کې شته) ...

د افغانی په دغه ځواب کې مرحوم محمد باشا المخزومي د هغه دا قول چې خان یې افغانستان ته منسوب کړی، رانقل کړی دی چې دا هم د د پر افغانیت ډېر بنکاره او قوي دليل دی.

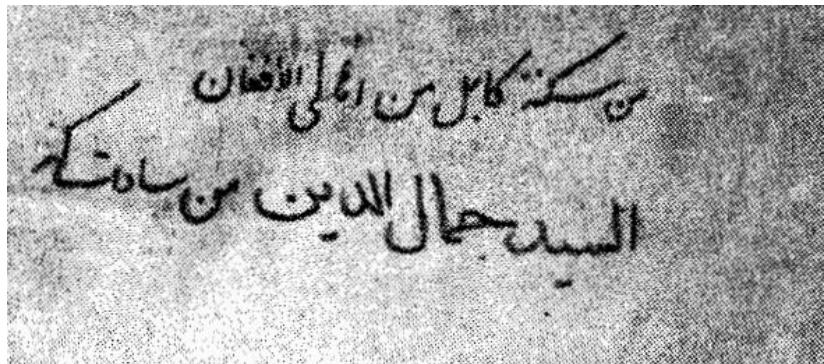
همدارنګه مرحوم سید قاسم رشتیا [۱۹۹۸-۱۹۱۳م] د افغانی په اړه خپل کتاب کې د هغه وینا نقله کړې چې وايی؛ "زه اړتیا نه وینم چې خان کوم ملت ته منسوب کړم، زه افغان یه."^{۳۹} دا اعتراض هم د نورو په څېر ډېر سپین او واضح دی.

په "مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده در باره سید جمال الدین مشهور افغانی" کې د سید جمال الدین په خپل لاس ليکل شوی ليک خپور شوی چې ليکلي یې دی چې د کابل او سپدونکی افغان، سید جمال الدین افغانی د کونړ له ساداتو.^{۴۰}

^{۳۸}- د افغانی سید جمال الدین خاطرات، ۳۳-۳۲م مخونه.

^{۳۹}- رشتیا، سید قاسم، سید جمال الدین افغانی و افغانستان، کابل، موسسه انتشارات بیمهقی، ۱۳۵۵ش، ۱ مخ.

^{۴۰}- دغه سند لوړۍ وار په "مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده درباره سید جمال الدین مشهور به افغانی" کې خپور شوی. د پوهاند حبیبی په "نسب و زادگاه سید جمال الدین افغانی" (اووم مخ) او د استاد فضل الرحمن فاصل صاحب په "بیدارگر عصر" (۱۷۲م مخ) کې هم خپور شوی.

علامه افغانی په خپل لاس ليکلي چې د افغانستان د کونفر دی.

همدارنگه بل دليل چې د هر خپرونکي توجه جلبوی، د عروه الوثقى پر مشهورې مجلې د افغانی نوم ليکل دي. افغانی په خپله دغه مجله کې چې له پاريسه بې خپروله، پر لومړي مخ بې ليکلي "سید جمال الدين الحسيني الافغاني"^۱. علامه افغانی په خپله د دغې مجلې مسؤول و او بنکاره ده چې د افغانی تخلص بې په خپلې لارښوونې ليکل شوي.

کله چې د علامه سید جمال الدين افغانی شاګرد برهان الدين بلخي دا آوازه واورېده چې خلک سید جمال الدين، ایرانی بولي، نو د افغانی هغه خبره چې ده ته بې کړې وه، وویله. بلخي ليکي:

په دې ورڅو کې اوږم چې ځینې خلک استاد (افغانی)، ایرانی بولي، نو د دې له پاره د افغانی هغه مرکه چې له ما سره بې کړې وه، دقیقاً بې نقولوم: (زه د کنډ له مشهورو ساداتو یم.. افغانستان کې زېړبدلی یم. شیخ جمال الدين چې بايې

^۱- فاضل، فضل الرحمن. بیدارگر عصر. کابل، وزارت اطلاعات و فرهنگ، م ۲۰۰۸، م ۲۴۲ مخ.

رئیس او ایرانی دی، چبرته چې زه تللى یم، هغه هم پت تللى، همدا لامل دی چې ایرانیان یا خبر دی یا په ناخبری ما شیخ جمال الدین گنی، چې دا مطلقا دروغ دی. زه ځأن بنه پېژنم، دا دی قسم خورم چې زه اصلا ایرانی نه یم او افغان یم، ټول افغانان ما پېژني او دا خبره تصدیقوي.^{۴۲}

سید جمال الدین افغانی په ډپرو ليکونو چې خلکو ته یې استولی دی او مجلو کې چې یې ليکنې خپرې شوي، له نامه سره یې افغانی ليکل شوي. استاد فضل الرحمن فاضل [پیداينست ۱۳۳۶ش] ليکي چې د عروه الوثقى په کالم کې -چې عموما د کالم ځای لوړوي- حسيني او افغانی سره نه ګوپدل، علامه جمال الدين به "افغانی" ته پر "حسيني" ترجیح ورکاوه.^{۴۳} څرنګه چې مخکې مو یادونه وکړه، علامه افغانی به په ليکونو کې هم خپل تخلص افغانی ليکه. د مثال په توګه مستر بلنت [۱۸۴۰-۱۹۲۲م] ته ليکل شوي ليک کې.^{۴۴}

کله چې د ایران شاه ناصر الدين ووژل شو او ایران له ترکيې غوبنټل چې سید جمال الدین ورسليم کړي، ترکيې د دې له پاره ایران ته ور نه کړ چې دی ایرانی نه دی. افغانی په څلله ترکي شاعر عبد الحق حامد [۱۸۵۱-۱۹۳۷م] ته د سلطان عبد الحميد ستاینه کړي وه چې دی یې ایران ته نه و تسلیم کړي، خکه چې دی ایرانی نه دی. افغانی ويلي وو: "ايراني حکومت خو واري ګومان کړي و چې زه ايراني یم.. او ته پوهېږي چې زه ايراني نه یم.." .^{۴۵}

^{۴۲}- نسب و زادگاه سید جمال الدین الافغانی، ۱۵-۱۶م مخونه.

^{۴۳}- تبر مصدر، ۱۶۹م مخ.

^{۴۴}- دغه ليک د استاد فاضل د "بيدارګر عصر" پر ۱۹۳م مخ ليدلاي شي.

^{۴۵}- فوزي، مصطفى. دعوه جمال الدين الافغانی. رياض، دار الطيبة، ۱۹۸۳م، ۲۰۳م مخ.

په تبرو مثالونو کې بنکاره شوه چې علامه سید جمال الدین افغاني به په خپله له خپل نامه سره د افغانی وروستاپری گډاوه او علنا بې ويلى چې د ایران نه بلکې د افغانستان دی. افغانی په شیعه مذاهبو نقد کړي او له سنيانو سره بې په اساسی اختلافاتو کې د سنيانو نظر ته ترجیح ورکړې چې دا بې هم د سنيت او افغانیت بنې دليل دی. خو بیا هم ځینې له دغو حقایقو سترګې پتیوي او دغو استنادو ته ماشومانه، شرمونکۍ او خندوونکۍ توجبهات جوړوي.

دوی وايې چې علامه سید جمال الدین افغانی دغه استنادو کې د منافقت له وجوې له خپل نامه سره افغانی ليکل او خلکو ته بې خان افغانی معرفی کاوه، په داسې حال کې چې دی افغانی نه. دوی وايې چې دی د ایران د اسد آباد د سیمې و او د دې له پاره چې د اهل سنت په منځ کې محبوبیت پیدا کړي خان بې افغانی باله!

د دې بې اساسې او وهمي دعوي په رد کې غواړم د سید صداقت او صراحت په اړه د نورو نظریات او خانګړنې ولیکم، خو د دغه وهم و افترا حقیقت بنکاره شي.

د افغانی صراحت او صداقت

د علامه افغانی شاگردانو او هغه کسانو چې له ده سره يې ليدلي او ناسته ولاړه يې ورسره شوې، د ده په هکله وايي چې رښتینۍ سپې او خپله خبره به يې سپينه او بنکاره کوله. مشهور لیکوال جرجي زیدان [م۱۹۱۴-۱۸۶۱] لیکي چې افغانی آزاد ضميره شخصيت و، سپينې خبرې به يې کولي او پاک نفسی سپې و.^{۴۶} د افغانی کوم صفات چې د هغه د صراحت په اړه جرجي زیدان لیکلی، باشا مخزومي کېت مت همدغسي لیکلی. د افغانی تول شاگردان په دې یوه خوله دي چې افغان تېز او صريح سپې او خبره به يې نه پتوله.

جرجي زیدان د افغانی د هدف په اړه وايي چې که خوک د ده ژوند و کارنامې لنډې هم ولولي، پوهېږي چې د هغه هدف یوازې د یوه خلیفه په اداره کې د اسلام یووالی و او په دې لاره کې يې هېڅ دنیوي تمه نه لرله.^{۴۷}

چرچيل [م۱۸۹۵-۱۸۴۹] هم له افغانی سره ليدلي وو. له افغانی سره له ملاقاته وروسته يې د د صفاتو په اړه ولفر بلنت ته ويلی وو: "شيخ جمال الدين رښتینۍ او صريح سپې و، چې خپله عقیده يې پرته له ملاحظې ويله".^{۴۸}

^{۴۶}- مشاهير الشرق، ۶۰ مخ.

^{۴۷}- سید جمال الدين افغانی وافغانستان، ۹ مخ.

دا وو د افغانی د صراحت په اړه د دوو داسې کسانو نظر چې نه د افغانی په دین کې ورسره شریک وو او نه یې له فکر سره موافق وو. خو دوى د هغه په اړه حقیقت بیان کړی او بنکاره کړي یې ده چې افغانی هېڅ منافقت نه لاره، بلکې حقیقت یې سپین ویلې.

پر شیعه مذهب د افغانی ردونه

د امامي شیعه مذهب په اړه هم د افغانی نظر ډېر اوپن دی. هکه چې خلک دی دغه مذهب ته منسوبوي، ګورو چې علامه افغانی شیعه مذهب ته د خپل مذهب او حقیقت په نظر ګوري او که رد پري کوي.

د افغانی د نظریاتو د برالا کولو په اړه ډېر مناسب مثال، د جعفری شیعه ګانو او خصوصا د امامت په هکله د ده نظر دی. د جعفری شیعه ګانو په هکله علامه افغانی وايي:

[امامي شیعه ګان] یوازې بر دې چې د امام جعفر بیروان دی او د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د کورنۍ په مینه کې غلو کوي او امام علي په نورو بهتر ګنې له مسلمانی خخه وځی نه او نه بنایي چې مورې د اسلام له دايرې خخه خارج وګنيو.^{۴۹}

د جعفری يا امامي شیعه ګانو په اړه د سید جمال الدین د دغه نظر له جملو بنکاري چې هغه په خپله د جعفری شیعه ګانو دغه درې ټکو سره نه دی موافق. د دغه متن له سیاقه بنکاري چې افغانی د شیعه مذهب دغه درې باورونه نه خوبنوي، یعنی هغه په جعفری مذهب کې ننوتل، د نبی علیه السلام له کورنۍ سره په مینه کې افراط او د

^{۴۹}- د افغانی سید جمال الدین خاطرات، ۱۸۴ مخ.

علی کرم الله وججه د فضیلت موضوعاتو کې نه دی موافق او غلطی بې گنی، خو تر دې حده بې نه رسوی چې شیعه گان پري له اسلامه وباسی او کافر بې کړي.

د امامت موضوع چې د جعفری شیعه گانو او د اهل سنت تر منځ یوه اختلافی موضوع ده^۰، سید جمال الدین بې په هکله وايی چې د خلافت په دغه ترتیب کې چې واقع شو، د امت خیر و، ټکه چې د لنډ عمر خاوند مخکې شو او اسلام ته بې خدمت وکړ. که چېرته حضرت علی لومړی واى، نو نورو ته به د اسلام د خدمت زمینه نه واى مساعده شوې، خو چې په دغه ترتیب راغلل، ټولو ته د اسلام د خدمت زمینه مساعده شوهد.^۱

د خلافت په اړه چې کوم نظر علامه افغانی ورکړی، دا په هېڅ صورت شیعه گان نه خوبنوي. شیعه گان نه یوازې دا چې له دغه ترتیب سره موافق نه دي، بلکې د اسلام درې لومړی خلیفه گان ډېر بد وینې او سپک بې یادوي. که افغانی ربستیا هم ایرانی شیعه واى، هېڅ کله به بې د خلافت په اړه داسې نظر نه واى ورکړی، ټکه د ده نظر کاملا د اهل سنت عقیده ده.

همدارنګه د معصوم امام نظریه چې د شیعه گانو په مذهب کې له داسې مهمنو مسایلو شمبېل کېږي چې آن جعفری مذهب پري ولاړ دي او له دې باوره پرته سړی شیعه کبدای نه شي، افغانی دغه نظریه هم ردوی او وايی چې د معصوم امام اړتیا نه شته.

^۰- اهل سنه وايی راشد خلفا په هماګه ترتیب چې حاکمان شول، افضليت لري او همدا مناسب ترتیب و، خو شیعه وايی چې ابو بکر، عمر، او عثمان رضي الله عنهم د خلافت مستحقین نه وو، بلکې علي رضي الله عنه بې مستحق و او همدى باید لومړی خلیفه واى.
^۱- تېر مصدر، ۱۸۵ مخ.

افغانی وايي "شريعت او ايمان کافي استاد دی، نو خانگري استاد ته چې معصوم
امام دی، اړتیا نه شته."^{۵۲}

جعفری شيعه هېڅ کله نه وايي چې د معصوم امام اړتیا نه شته. دغه شيعه ګان دين
له معصوم امامه پرته کامل نه ګنې! او دا اهل سنت دی چې په دين کې د معصوم
امام اړتیا نه ويني. نو د معصوم امام په هکله د افغانی نظر کې مت د اهل سنت نظر
دی.

له دي ټولو او له شيعه مذهب سره د افغانی د تعامل له سياقه بنکاري چې افغانی
شيعه مذهبه نه، بلکې سني وسطي نظر یې لاره. ده غوبښتل اسلامي سره یو کېږي،
خود اهل سنت په فقهې او عقیدوي مذاہبې باوري و.

^{۵۲}- جمال الدین الافغانی، موقظ الشرق و فیلسوف الاسلام، ۴۰م مخ.

د نظریې پهولو په اړه د افغانی رایه

او سن د دې شبھې رد ته راخو چې ادعا کېږي چې افغانی حقایق مخفی کول او خپله اصلی څېړه یې له خلکو پتوله. ګورو چې افغانی د پتولو او مخفی کولو په اړه څه نظر لري؟

د سید جمال الدین افغانی مشهور شاگرد او د خاطراتو د کتاب لیکوال، مرحوم مخزومي، چې افغانی یې ځنګه ليدلی، هماګسي ليکلې یې پرې کړي، ډېر بې خایه ستانيه یې عادت نه دی او ځینې داسې ليکل یې هم کړي، چې کډای شي هر څوک یې خپل ستر استاد پسې ونه ليکي، دی د افغانی د نظریاتو د پتولو په اړه ليکي:

د پردي څېړه به یې ډېره پته ساتله او له چا سره به یې نه برالا کوله او خپل خاص آراء او افکار به یې په جرات سره برالا کول او پتول به یې نه. داسې چې مور به د ده دغې سجې [خوی] حیران پاتې کېدو او تاویل به مو نشو ورته موندلای، ټکه چې د جمهورو په مذهب د حکيم او حکمت له لوازمو څخه کتمان دی او چې له ده څخه به پونښته وشوه، ده به ويل: (زه په دې جهان کې داسې کار او داسې څېړه نه ګورم چې کتمان او پتول به یې لازم وي مګر دا چې بنکاره کولو کې یې عیب او عار وي) ..

هغه خوک چې بنه گنې چې هر خه چې وايی او يا ورته ويل کېږي پېت اوسي،
له نفاق نه پرته د بل خه اميد او هيله ورته کېدای نشي، نه بايد هغه ته نارينه
ووبل شي او نه نارينه ته ورته وبلل شي او چا ته چې ناريتنوب بنه بنسکاري بايد
هر خه برالا کاندي...^{۰۳}

بهترین خیز او ډېره بنه خبره چې ما د مروت په باب اورېدلې دا ده چې: (په پته
هغه کار مه کوه چې په برالا یې شرمېږي).^{۰۴}

د نظریاتو او حقایقو پټولو په اړه مو د افغانی سپین او بنسکاره نظر ولوست. افغانی
څومره صریح او بنسکاره د حقایقو پټول غندی! مولوستل چې افغانی د حقایقو پټولو
ته له منافقته پرته بل نوم نه ورکوي او پټيونکي یې نارينه نه گنې. دا د افغانی د
افغانیت او سنت او سنتیت ډېره بنه نښه ده. ځکه چې جعفری شیعه ګان په تقیې^{۰۵} باور لري
او افغانی په بنسکاره تقیه ردوی او وايی چې په پته هغه کار مه کوه چې په برالا یې
شرمېږي.

^{۰۳}- د افغانی سید جمال الدین خاطرات، ۹۲-۹۳ مخونه.

^{۰۴}- تقیه یعنې د دینې او دنیاې ضرر د مخنیوی له پاره د خپلو عقايدو پټول. د امامي شیعه
ګانو له نظره تقیه جواز لري.

د افغانی شاگردان څه وايي؟

د ځان په هکله د یوه شخص نظر تر بل هر چا موثق او باوري دی. ځکه دی تر نورو ځان بنه پېژنۍ. خو هغنسې شاگردان چې شپه و ورخ له استاد سره ګرځی او مويدی ې کوي، د هغوي نظر هم ډېر موثق او باوري وي. د افغانی په هلكه ېې شاگردانو خپل نظرونه ورکړي. محمد عبده د ده ډېر صمييمې او ده ته نړدي شاگرد و. ډېر څه ېې تري زده کړي او ډېر کله به ورسه و. د افغانی د ژوند ډېره مهمه مرحله - د "عروه الوثقى" خپرولو. کې ېې شاگرد محمد عبده ورسه مل و. کله چې د افغانی د ژوند په هکله پوبنتنې رامنځ ته شوې. امام محمد عبده د علامه افغانی په هکله یوه ليکنه وکړه.

محمد عبده د افغانی د وطن او ځای په هکله ليکي:

سید جمال الدین د کونړ په اسعد آباد نومي کلې کې په ۱۲۵۴ هجري کال کې وزبرید او له خپل پلار سره کابل ته راوستل شو او په اته کلنۍ کې ېې په زده کړو پیل وکړ او پلار بې د ده روزنې ته خاصه پاملزنه درلوده؛ ځکه چې پلار ته بې خرګنده شوې وه چې قوي فطرت، سرشاره ذکا او نوراني قربیه لري..^{۰۰}

همدارنګه د علامه افغانی د فقهې مذهب په اړه محمد عبده ليکي:

افغان سید جمال الدین حنفی مذهبی او په صحیحو سنتو بې تینگ ایمان او قوي عقیده لرله. که خه هم نوموری په خپله عقیده کې د نورو په خبر مقلد سړی نه و، خو بیا بې هم د صوفیه ساداتو مذهب ته کلک ارادت درلود او تل بې غوبنټل چې د خپل مذهب فرضونه په بنه توګه ادا او یوه شبې هم ورڅخه غافله نه شي.. سید جمال الدین د خپل مذهب په اصولو او فروعو عمل کاوه او له بلې خوا بې دینی عقیده دومره قوي وه، چې د هغه وخت بل هېڅ مسلمان وکړی د هغه درجې ته نه شي رسبدلی..^{٥٦}

د افغانی سید جمال الدین حنفیت او افغانیت يا سنتیت او افغانیت سره تپلی دي، حکه چې د کونډ په دغه سیمه کې تول حنفی مسلمانان دي او د ایران په همدان کې شیعه ګان او سپری، همدا ده چې ځینې ایرانیان هڅه کوي، افغانی، ایرانی ثابت کړي، چې شیعه وبلل شي او یا بې شیعیت ثابت کړي چې ایرانی وبلل شي، خو شاګرد بې محمد عبده د ده حنفیت په اړه سپینه خبره کړي.^{٥٧}

يو وار امام محمد عبده د عروه الوثقى په جمعیت کې د مذهب په هکله وپوبنټل شو. محمد عبده بې ځواب کې وویل چې مور اشعریان او ماتریدیان سنتیان يو او په عباداتو کې د خلورو سنتی مذاہبو مقلدین يو.^{٥٨}

^{٥٦}- رافعی، عبد الرحمن. افغان سید جمال الدین. پیښور، دانش خپزندویه ټولنه، ۲۰۰۷، ژیاپن: عبد المحمد موزی، ۶۴-۶۳ م مخونه.

^{٥٧}- امام محمد عبده وايی چې حنفی مذهبی دي او استاد فضل الرحمن فاضل په "بیدارگر عصر" کې داسې اسناد ډراندي کړي چې د امام محمد عبده نظر تصدیقوی. د تفصیل له پاره دي د یاد کتاب ۱۴۱ م مخ وکتل شي.

^{٥٨}- جمال الدین الافغانی، موقف الشرق وفیلسوف الاسلام، ۳۸ م مخ.

لکه خنگه چې مو د امام محمد عبده نظر ولوست، په عقیده کې افغانی د اهل سنت په عقایدو باوری و او په عقیده کې ستر سني امامان ابوالحسن اشعری [۸۷۴-۹۳۶م] او ابو منصور ماتریدی [وفات ۳۳۳ هجري] په درنښت یادوی. استاد فضل الرحمن فاضل په دې باور دی چې علامه افغانی په عقیدوی مذهب کې سني اشعری و. فاضل صاحب اووه دلایل لیکي چې سید جمال الدین اشعری و. خو کوم دلایل چې فاضل صاحب د علامه افغانی د اشعاریت له پاره وړاندې کوي، تر ډېره دا دی چې افغانی امام اشعری ته په درناوي قابل و.^{۵۹} خو دا چې حنفیان ډبری په ماتریدی مذهب دي، نو کبدای شي د علامه افغانی مذهب هم ماتریدی وي او ماتریدیان خو امام اشعری ته ډېر درنښت لري. د ماتریدیت د ادعا یو دلیل دا هم کبدای شي چې امام محمد عبده ویلی چې په موږ (د عروه الوثقى تیم) کې ماتریدیان هم شته.

^{۵۹}- د تفصیل له پاره دې د "بیدارگر عصر" له ۱۴۵م مخ نه نیولی تر ۱۵۰ پوري وکتل شي.

د فاضل صاحب یوازی دوه
دلیله د ده ادعا ځواکمنوی،
يو دا چې افغانی ليکي
"وهو راي الاشعري ورای
كثير من اصحابنا". په
اسلامي مذاهبو کې،
خصوصا حنفيان د اصحابنا
کلمه د خپل مذهب علمماوو
ته استعمالوي، خو دلته یوه
خبره شته، هغه دا چې
افغانی امام اشعري او خپل

د علامه افغانی هغه تصویر چې خپل وطندار شاگرد،
برهان الدین بلخی ته یې ډالی کړی و.

اصحاب بېل یادوی، کېدای شي د ده له اصحابو موخه ماتریدي امامان وي.
همدارنګه د فاضل صاحب اووم دليل کې امام اشعري او ماتریدي، دواړو ته افغانی
صاحب د "مشایخنا" لفظ استعمال کړي، چې دلته هم دقیقا نه واضح کېږي چې
افغانی ماتریدي دی او که اشعري. په هر حال، دوکتور محمد عماره خو وايې چې
افغانی د یوه معین مذهب مقلد نه و. علامه افغانی به یا اشعري وي یا ماتریدي خو

په دې ډبر دلایل شته چې بنکاره کوي چې افغانی شیعه مذهب روئي او عقیده بې
له اهل سنته پرته کوم بل مذهب نه و.^{٦٠}

د افغانی په اړه بې بل مشهور شاګرد او د خاطراتو د کتاب لیکوال، محمد باشا
المخزومي چې له علامه افغانی سره پنځه کال، له ۱۸۹۲ تر ۱۸۹۷ ميلادي کاله پوري
ورسره مل و^{٦١}، دی هم وايي چې د افغانستان له اسعد آباد خخه دی او په مذهب
حنفي دی. د سید جمال الدین مشهور افغان شاګرد، برهان الدين بلخي چې خپل
مشهور عکس بې هم ده ته ډالی کړي، د افغانی په اړه بنکاره ویلي چې د ايرانيت
دعوه بې دروغ ده، سید جمال الدين ايراني نه، افغان دی.^{٦٢}

استاد عبد الرحمن الرافعي [۱۸۸۹-۱۹۶۶م] د افغانی صاحب د افغانیت په اړه وايي:
او ځینو متیشکینو او مغرضو کسانو ګومان کړي و چې افغانی ايراني دی. په دغه
ګومان دوی خلک مشکوکوي".^{٦٣}

اديب اسحاق [۱۸۵۶-۱۸۸۵م] او د افغانی نور نړدي شاګدان او معاصرین تقریبا
ټول په دې یوه خوله دی چې سید جمال الدین د افغانستان د کونړ دی او په مذهب
حنفي، په عقیده کې هم سنی مذاهبو ته منسوب دی.

^{٦٠}- جمال الدين الافغاني، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام، ۴۰ مخ.

^{٦١}- دعوه جمال الدين الافغاني، ۳۱۵ مخ.

^{٦٢}- نسب و زادگاه سید جمال الدين الافغاني، ۱۵ مخ.

^{٦٣}- دعوه جمال الدين الافغاني، ۲۰۳ مخ.

د میرزا لطف الله کتاب

په ۱۹۲۶ میلادي کال کې په برلين کې د "شرح حال و آثار سید جمال الدين اسد آبادی مشهور به افغانی" په نامه کتاب چاپ شو. د کتاب ليکوال میرزا لطف الله خان دی او دعا کوي چې د سید جمال الدين افغانی خوريه دی. ليکوال د افغانی د کورني هدیره د ده د ايرانيت دليل بنبي.

دغه کتاب د افغان محققينو او اسلامي مفكرينو له لوري رد شوي، خکه ډېر تناقضات لري، چې بشکاره کوي چې د افغانی د نسب کومه شجره چې میرزا لطف الله وړاندې کوي، جعلي او د ده له لوري جوړه شوې ده.

افغان ليکوال دوکتور سعید افغانی [م ۱۹۲۲-۱۹۸۵] د میرزا لطف الله دغه دعوه په سختو الفاظو کې رد کړي. سعید افغانی د میرزا لطف الله دعوه سسته، بې دليله وينا، دروغ او ګمراهي بولي او وايي چې دغه ادعا هېڅ حقیقت نه لري.^{۶۴}

مصری مفكر استاد محمود ابو ريه [م ۱۸۸۹-۱۹۵۷] د میرزا لطف الله دعوه چتیات او لپونتوب بللى، ابو ريه وايي چې د لطف الله خان کتاب آن په دې نه ارزې چې د قلم

رنگ پرې مصرف شي، خو د دې له پاره پرې رد ليکي چې لبوتتوب او چتيات يې رسوا شي.^{٦٥}

پوهاند عبد الحي حبibi [م ۱۹۸۴-۱۹۱۰] هم د علامه افغانی د نسب په اړه یو کتاب ليکلی او د ميرزا لطف الله د كتاب تناقضات يې ايستلي او په ډېره سره سينه يې د یاد كتاب غلطی په اثبات رسولی.

د علامه افغانی د نسب هغه شجره چې ميرزا لطف الله وراندي کړي، پوهاند حبibi څېړلې او په خو سطرونو کې يې دوه تضاده ليدلي. علامه حبibi ليکي:

د بناغلی ميرزا په شجره کې په خو سطرونو کې دوه تضاده شته دي. لومړي دا چې وايي: هو سيد صدر، بن علي، بن مير رضي الدين محمد الحسيني شيخ الاسلام، بن مير زين الدين الحسيني القاضي، بن مير ظهير الدين محمد الحسيني شيخ الاسلام، بن مير اصيل الدين محمد الحسيني شيخ الاسلام.

په داسي حال کې چې دوه سطره وروسته ليکي: د سيد مور سكينه بېګم بنت مير شرف الدين الحسيني القاضي دي، چې له مير رضي الدين سره ورور و، او دواړه د مير اصيل الدين زامن دي.

په لومړي شجره کې مير رضي الدين د زين الدين زوي دي په داسي حال کې چې مير رضي او مير شرف دواړه ورونه د مير اصيل الدين زامن دي!

دغه تضاد او دوه رنگي په خپله د شجري صحت تر سوال لاندي راولي او ناسم والى يې بشکاره کوي.^{٦٦}

^{٦٥}- تېر مصدر، ۱۱ م مخ.

^{٦٦}- نسب و زادگاه سید جمال الدين الافغانی، ۲۱-۲۲ م مخونه.

مرحوم عبد الحی حبیبی د میرزا لطف الله د کتاب یو بلې غلطی ته هم خیر شوی. میرزا لطف الله په خپل یاد کتاب کې خو وارې وايی چې ایران ته د علامه سید جمال الدین په دوو سفرونو کې ورسره، په داسې حال کې چې په خپله یوه ليک کې د علامه سید جمال الدین د ليدلو هيله بنکاره کوي او تعجب کوي چې تر اوشه یې سید جمال الدین نه دی ليدلی! حبیبی صاحب وايی چې میرزا لطف الله د سید جمال الدین د ایران په وروستي سفر کې ورسره ليدلی او تهران کې یې په تېرو دوو نورو سفرونو کې ورسره نه دی ليدلی.^{۷۷}

د میرزا لطف الله د کتاب او د شجري یوه بله ستره، نه جيبره کېدونکې او نه توجهه کېدونکې غلطی چې علامه حبیبی ورته خیر شوی، دا ده چې د سید جمال الدین د پلار (سید صدر) او د نیکه (سید علي) تر منځ ۲۵۰ کاله عمری فاصله ده. یعنې د میرزا لطف الله په شجره کې د سید علي له خپل زوی سید صدر خخه دوه نیم سوہ کاله مخکې او سپده! چې دا په خپله د دغه کتاب او شجري جعلي توب او فساد بنکاره کوي.^{۷۸}

استاد فضل الرحمن فاضل هم دغه شجره تفصيلي خېلې او بلا ډېري غلطی یې په کې موندلی دی چې پر شجري شته شکونه په یقين بدلوی.^{۷۹}

^{۷۷}- تېر مصدر، ۲۳-۲۲ م مخونه.

^{۷۸}- تېر مصدر، ۲۵ م مخ.

^{۷۹}- د تفصيل له پاره دی د استاد فضل الرحمن فاضل "بیدارگر عصر"، ۱۸۳-۱۸۶ مخونه وکتل شي.

د ایرانیت دعوه او رد یې

کله چې افغانی د یوه ستر شخصیت په نامه و پېژندل شو او په ټوله نړۍ کې د ده د پوهې او وېښونې غږ خپور شو، ډبرو پرې دعوه وکړه. ایرانیانو چې په ډبرې بې شرمی یې له خپل هېواده شپلی و، هم په دې دعوه کې راګد شول. د دوی دلایل که خه هم په علم و عقل برابر نه دي، خو د شبې د له منځه وړلو په خاطر یې دلایل او رد یې ليکو:

۱. د افغانی ډبرې دېمنان او د دوستي خینې مدعیان وايی چې افغانی اصلاح افغانستان نه، د ایران د همدان د اسد آباد د کلې دی او د ده د کورنۍ غږي او بقایا تر او سه هلتنه شته.

دوكتور محمد عماره د دغې ادعا په رد کې وايی چې کبدای شي د ده کورنۍ ایران ته کډه شوي وي، حکه چې امير دوست محمد خان دغه کورنۍ له کونډه کابل ته انتقال کړه. بیا کبدای شي دوی د علامه افغانی په خېر کابل کې نه وي پاتې شوې او ایران ته نقل شوې وي. همدا لامل دی چې اوس هم دغه کورنۍ خان په "جمالي" معرفې کوي.^۷

۷- جمال الدین الافغانی، موقظ الشرق وفیلسوف الاسلام، ، ۲۱-۲۲ م مخونه.

مرحوم استاد عبد الحی حبیبی هم د خپل تحقیق په پایله کې وايی چې اسناد بنکاره کوي چې د کونړ سادات د همدان له ساداتو سره د خپلولی اویکه لرله او Ҳینې خپلواں یې همالته اوسبدلي او همالته مړ شوي دي. استاد حبیبی هم د دوکټور محمد عماره په خبر نظر ورکړۍ او وايی چې د علامه افغانی کورنۍ له کونړه همدان ته هجرت کړي.^{٧١}

خو Ҳینې نور محققین اصلا دا ادعا ردوی چې د دوى کورنۍ دي په ایران کې اوسيږي. دوى په دې اند دي چې د علامه سید جمال الدین کورنۍ ایران کې نه شته.

۲. د دوى بل دليل چې علامه افغانی یې پري پر ايرانيتوب متههم کړي، د سید جمال الدین د پلار نوم دي. لکه څنګه چې مخکې مو یادونه وکړه، د پلار نوم یې سید صفر و. دوى وايی صفر له دوو کلمو جوړ شوی، "صف" او "در". "صف" یعنې کتار او "در" په فارسي کې څېړي کوونکي ته وايی. صفر یعنې کتار پري کوونکي یا کتار څېړي کوونکي او دا صفت ايرانيانو حضرت علي کرم الله وجهه ته ورکړي. نو دا لقب له شيعه ګانو پرته بل څوک نه پېژني، نو د سید جمال الدین کورنۍ شيعه ګان وو.^{٧٢}

استاد سعید افغانی په خپل کتاب "د شرق نابغه" کې دغې دعوې ته ځواب ورکړي. هغه وايی چې د صفر نوم یوازې په ايرانيانو منحصر نه دي، بلکې افغانانو کې هم دا نوم مروج دي. سعید افغانی صاحب وايی چې له ده سره د صفر په نامه چا کار کاوه او د کونړ په ساداتو کې د صفر په نامه یو کس شته.^{٧٣}

^{٧١}- نسب و زادگاه سید جمال الدین الافغانی، ۶۴ مخ.

^{٧٢}- جمال الدین الافغانی، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام، ۲۲ م مخ.

^{٧٣}- دعوه جمال الدین الافغانی، ۷۰۷ مخ.

د سعید افغانی صاحب دغه نظر کې چې د صدر نوم په افغانستان کې شته، خینو مغرضینو شک کړی او ویلی چې یوازې سعید افغانی دغه خبره کړی، خو دا د هغوي خپل مشکل دی چې له افغانی ټولنې نا خبره دي. خوک چې په افغانستان کې او سپری، پوهېږي چې د صدر نوم خومره عام دی. زما اوس هم په یاد دي، د بنوونځي په ابتدایه دوره کې مو د یوه ټولګیوال د پلار نوم صدر و.

۳. د افغانی د تشیع د مدعیانو بل دلیل دا دی چې افغانی فلسفی علوم لوستی وو او په منطق او علم الکلام کې یې ډېرہ پوهه لرله. دوى داسې گومان کوي چې دغه علومو کې یوازې شیعه گان پوهېږي او اهل سنت به فقه، اصول، حدیث، تفسیر، ژبه او ادبیات لوستل!^{۷۴} خو حقیقت داسې نه دي. افغانی په اهل سنت کې لومړۍ فیلسوف نه دی، بلکې په اهل سنت کې ډېر ستر فلسفیان تېر شوي. ابو حامد الغزالی، فخر الدین الرازی، ابن سینا، ابن رشد، فارابی او نور ستر فلسفیان ټول سنیان وو.

دوكتور محمد عماره دي شبېهي ته په رد کې وايې چې په اسلامي نړۍ کې معتزله د علم کلام مؤسسين وو، په داسې حال کې چې دوى شیعه گان نه وو. عماره وايې چې عبد الرحمن الكواکبی [۱۸۵۴-۱۹۰۲] د سید جمال الدین معاصر دی، کواکبی په داسې حال کې چې سني و ، په ژوند کې یې لولو چې د زده کړي په پیل کې یې منطق، ریاضي او نور ډېر هغه علوم لوستی وو چې سید جمال الدین هم لوستي

^{۷۴}. ۹۹.

۷۵- جمال الدین الافغانی، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام، ۲۴ م مخ.

۷۶- تېر مصدر، ۲۵ م مخ.

۴. د دوی بل دلیل دا دی چې سید جمال الدین دوه واری ایران ته د شاه له لوري بلل شوی و او آن د لومړي وزارت د منلو بلنه هم ورکړل شوې وه.^{۷۶} دوی وايی چې سید جمال الدین حتمی ایرانی وو، که نه شاه ولی دومره ارزښت ورکاوه!

د دوی دغه دلیل اصلا پر دوی دلیل جوړوي. ځکه سید جمال الدی دغه وخت کې ډېر مشهور و او د اسلامي نړۍ، په سطحه شخصیت و، هر چا غوبښتل د ده له پوهې او ڏکاوته گته پورته کړي. سلطان عبد الحمید هم دغسې ارزښت ورکاوه، دا خو د افغانی د ترکیت دلیل نه شي جوړبدای. بلکې همدا دلیل یې د افغانیت بنکارندویي کوي، ځکه افغانی کلونه پخوا، هغه وخت کې زلی و او دومره مشهور هم نه و، په افغانستان کې لومړي وزیر شو. له دې بنکاري چې افغانی د افغانستان د کونړو.

۵. یو بل دلیل چې ځینې مغرضین یې د افغانی د ایرانیت له پاره کاروی دا دی چې افغانی بنه او روانه فصیحه عربی وینا کوله او د جرجی زیدان هغه خبره دلیل نیسي چې ویل یې چې په شرق کې د ده په څېر بل ویناوال نه شته. دوی وايی چې یو خوک چې په افغانستان کې او سپدلى وي خنګه کولای شي چې په عربی ژبه دغسې برلاسی ولري او په عربی دومره بنه وینا وکړي؟!^{۷۷}

د دوی دغه دلیل، له افغانانو او ایرانیانو سره د دوی نا آشنایی بنیی، ځکه افغانان عموما په ژبو کې ډېر بنه دي او په ځانګړې توګه عربی خو داسې وینا کولای شي چې عرب پري نه پوهېږي چې افغان به وي. د دې په مقابل کې ایرانیان فارسي ځپلې عربی وايی چې له ورایه بنکاري چې ایرانیان دي. نو دا هېڅ پر ځای دلیل نه دی.

^{۷۶}- دعوه جمال الدین الافغانی، ۲۱۳ م مخ.

^{۷۷}- تېر مصدر، ۲۱۵ م مخ.

استاد فضل الرحمن فاضل وايي چې د افغانی له فارسي ليکلو بنکاري چې مورنۍ ژبه
يې پښتو ده، حکه پښتو ځپلي فارسي ليکي.^{۷۸}

۶. دوی وايي چې علامه افغانی په ايراني لهجه فارسي غږد، نو ايراني و!^{۷۹} د دې
دعوي لومړي خواب خو دا دې چې افغانی د ژبو په زده کړه کم نظيره برلاسی لاره، نو
کېدای شي زده کړي يې وي. دويمه خبره دا ده چې افغانی خو په دېر کوچنيتوب کې
ايران ته تللى او هلتنه يې زده کړي هم کړي، نو بنکاري ده چې ماشومان ژبه او لهجه
ژر زده کوي. درېيم رد د استاد فاضل نظر دی، لکه خنګه چې مخکې مو ووبل، استاد
فاضل وايي چې افغانی په خپل فارسي کتاب کې پښتو ځپلي فارسي ليکلې چې
بنکاري چې د افغانی مورنۍ ژبه پښتو ده، نه فارسي.

۷. د علامه سید جمال الدین د ايرانيت د دعوي پلويان دا دليل هم يادوي چې د عروه
الوثقى په ځينو ليکنو کې ځينې داسې کيسې او مثالونه ياد شوي چې یوازې په ايران
او عراق کې استعمالپوري، نو سید جمال الدین، ايراني دي!^{۸۰}

دا دليل معقول نه دی، حکه افغانی په ايران او عراق کې ژوند کړي. افغانی نابغه و او
د هر ځای خبرې او کيسې يې زده کړي دی، نو ليکنو کې به يې ليکلې وي. افغانی
خو په فرانسې، روس او نورو هبودونو کې هم وخت تېر کړي، که چېرته کومه روسي
کيسه ولکي، دا د دې دليل کېدای شي چې افغانی روسي و؟!

بله دا چې د همدغه تور خښتن بل پرگراف کې ليکي چې محمد عبده هم د شيعه
علماءو ځينې خبرې ليکلي.. خو دی په دې قانع دی چې محمد عبده ايراني نه و. دا

^{۷۸}- بيدارګر عصر، ۱۵۵ مخ.

^{۷۹}- دعوه جمال الدین الافغانی، ۲۲۱ مخ.

^{۸۰}- تېر مصدر، ۲۱۵ مخ.

په خپله د دی چې ستر شخصیتونه چې چبرته واوسي د خلکو په عادتونو او رواجونو ژر پوهېږي او خینې کيسې او مثالونه یې حتمي زده کوي. محمد عبده چې آن ایران ته تللى هم نه و، د ایراني پوهانو له کيسو او اقوالو خبر و، نو خوک دعوه کولای شي چې دی هم ایراني و؟!

۸. د دوى د دعوي بل دليل، د دوكتور عماره خبره، خينې کاغذونه دی چې دوى یې اسناد او وثائق ګني او افغانی پري ايراني بولي. دوى دوه تذكري خپري کړي چې د جمال الدين په نامه وتلي. یوه په قاهره کې د ایران له قونسلگرۍ راوتلي او به په ويانا بنیار کې، نو دوى وايي چې دغه تذكري دی ايراني ثابتوي!^{۱۱}

دوكتور محمد عماره دغه دعوه تفصيلي رد کړي. لمړۍ رد یې دا دی چې د قاهرې له قونسلگرۍ چې کومه تذکره وتلي، د "السيد المحترم جمال الدين" په نامه وتلي، جمال الدين نامي خو ډېر دي، خوک ويلاي شي چې دا به سید جمال الدين افغانی وي. دويمه خبره دا چې تذکره کې ليکل شوي چې اسلامبول ته روان دی او تاريخ یې ۱۲۸۸ هجري دی. دوكتور عماره وايي چې په دغه تاريخ کې افغانی په مصر کې و، اسلامبول ته نه و تللى، نو یا خو دا تذکره د کوم بل چا ده او یا جعلی ده.

د ويانا بنیار په تذکره کې د سید جمال الدين نوم "شیخ جمال الدين الحسینی" ليکل شوي. دوكتور محمد عماره وايي چې جمال الدين په خپل نامه کې سید ليکه او شیخ یې نه دی ليکلی.^{۱۲}

د همدمې تذكري په باب محمد عماره په "جمال الدين الافغانی المفترى عليه" کې یو بل ډېر جالب ټکي ته هم اشاره کوي. دوكتور عماره وايي چې ايرانيان او هغه خوک

^{۱۱} جمال الدين الافغانی، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام، ۳۰-۳۱ مخونه.

^{۱۲} تېر مصدر، ۳۱-۳۳ مخونه.

چې سید ایرانی بولی، وايی چې ده خپل ایرانیت پیاوه، نو پوبنتنه دا دی چې سید جمال الدین د سنی اسلام ستر مرکز اسلامبول ته روان و او خپله تذکره يې له ایرانه اخیسته او خان يې ایرانی باله! په داسې حال کې چې د سید او د سنی اسلام مرکز تر منځ شدیده جګړه هم وه!^{۸۳} دا ډېره معقوله پوبنتنه ده او د سید د ایرانیت د مدعیانو یو بل تناقض بنکاره کوي.

پورتني دلایل د سید جمال الدین د ایرانیت د مدعیانو اساسی دلایل دي. نور ډېر کمزوري دلایل يې هم وړاندې کړي، چې د استاد محمود ابو ریه خبره آن په دې نه ارزی چې د قلم رنگ پري مصروف شي او که د ټولو دلایل څوابوو، کېدای شي د دغې لیکنې د بې ځایه اوږدوالي سبب شي.

۸۴- افغانی او ماسونېزم

سید جمال الدین افغانی ماسونیت ته ننوتلی و او آن تر ریاسته په کې رسپدلى و چې د ده د شخصیت دغه برخه يې دبسمنانو ته د تورنولو او بدنامولو بنه موقع په لاس ورکړي. د سید جمال الدین دبسمنان چې موخه يې حق ته رسپدل نه، بلکې د د شخصیت متضرر کول او تور بنودل دي، د ماسونیت په موضوع کې هم، پرته له څېړني او حقپالني، دی بدناموي. که چېرته په ماسونیت کې د د ننوتلو ته له یوه بل اړخه وګورو، د افغانی د دبسمنانو او د ایرانیانو د ایرانیت او شیعیت دعوا په کې په خپله حل کېږي. دوی وايې چې افغانی خپل اصلی او حقيقی شخصیت پتاوه، دلته سوال دا دی چې که چېرته افغانی خپل اصلی حقیقت پتاوه، نو ماسونیت ته يې دنه کېدل ولې نه دي پت کړي، بلکې ټولو ته معلوم دي او آن شاګردانو يې پري اعتراف کړي؟!

د افغانی دبسمنان په دغسي ډپرو تناقضاتو او تضادونو کې گير دي، چې خوابولای يې نه شي، خو زموږ د بحث موضوع دا ده چې افغانی ولې ماسونیت ته دنه شوي و؟

^{۸۴}- ماسونېزم مخفی تروریستی یهودی حرکت دي، خلک الحاد او فساد ته بلې او پر نړۍ د یهودو واکمني يې موخه ده، چې خپل پت اهداف يې د آزادی، وروړګلواي، مساوات، انسانيت په بنکلې شعار کې پت کړي. (الموسوعه الميسرة في الاديان والمذاهب والاحزاب المعاصرة)

د دې پونتنې له خوابه مخکې باید ووايو چې د افغاني تقریباً ټول شاگردان په دې اعتراف کوي چې افغانی ماسونیت ته دننه شوی و. محمد عبده، رشید رضا [۱۸۶۵-۱۹۳۵م]، اديب اسحاق او نورو بې ماسونیت منلي. محمد باشا مخزومي بې په اړه تفصيلي ليکل کړي.

باشا مخزومي ليکي چې افغانی فطرتا سياست ته میلان لاره او د سياست په باريکيو پوهه و.. دغه وخت کې استعمارګرو لاسوهنه په ډېربدو وي، نو د مصر حالت ته د تغيير په موخه ماسونېزم ته ورغى.. د افغانی لوړۍ نیوکه پر هغه چا وه چې ويل بې چې ماسونېزم له سياست سره کار نه لري.. دغه ډول خبرو افغانی غوسه کړ او ماسونيانو ته بې ډېربې توندي خبرې وکړې. افغانی وویل چې ما ګومان کاوه چې دغه ډله د آزادۍ، ورولۍ، مساوات" د رامنځ ته کولو او د ظلم د له منځه وړلو له پاره جوړه شوې^{٨٥} خو که له دوى سره دا وېره وي چې حکومت د دوى په مقابل کې راپورته نه شي او وې نه نيسې، نو بیا دا ډله هېڅ کار نه شي کولای.^{٨٦}

سید جمال الدین په دغه غونډه کې د ده او د ماسونیت په اړه سپیناواي کړي. هغه دا پونتنې حواب کړي چې ولې ماسونیت ته تالی و او ماسونیت بې خومره پېژانده. افغانی وویل:

ما دا خبره دردوي چې زه په دې صفت چې د ماسونيانو د ډلي یو غړي یم د ماسونیتتعريف نه پېژنم او نه پوهېږم چې دا خه شي دی؟ او نه د هغه صورت

^{٨٥}- له دې جملې بنکاري چې علامه افغانی ماسونېزم ته د دې له پاره ننوتلى و چې آزادې راولي او د ظلم مخه ونيسي، خو چې کله بې ولidel چې دا هسي شعارونه دي او حقیقت بل خه دي، نو ماسونېزم بې پېښود.

^{٨٦}- د افغانی سید جمال الدین خاطرات، ۵۰-۵۱م مخونه.

زما په ذهن کې شته او نه يې يو صفت راته معلوم دی چې د هغه په وسیله سری د دغې ډلي غړي کېدای او په کې داخلبدای شي.

لومړنی خیز چې زه يې واداره کړلم چې د احرارو [ماسونبزم] په ډله کې داخل شم، هغه دغه خطیر عنوان و، چې په غټو تورو لیکل شوي و (حریت، مساوات، ورورګلوي) غرض يې: (د انساني ګټو تامین، د ظلم د مانیو ړنگول، او د مطلق عدل د مباديو تینګول دي) او له دغو عباراتو خخه ما ته د ماسونیت تعريف او معنا خرګنده شوه او پوه شوم چې دا مبادي د کار همت، د نفس لوړتیا غواړي او دا ایجابوی چې له ظلم سره د مقاومت په لار کې د مرګ او بند پرواونه کړي او هر خه آسانه وړولي.^{۸۷}

افغانی په دغه وينا کې برسپړه کوي چې کله چې ماسونبزم ته ننوته، د ماسونبزم په تعريف هم نه و پوه او نه پوهېدہ چې خوک يې پر مخ بیابی او خه کوي. یوازنې شعار چې افغانی بې جلب کړي او ماسونبزم ته د ننوتلوا لامل بې ګرځېدلی، هغه د آزادی، ورورولی او مساوات شعار و چې افغانی د دغسې غورخنګ تېږي و. افغانی غوبښتل چې د ظلم و استعمار مخه و نیسي، خلک آزاد کړي او عدالت رامنځ ته کړي، خو چې ماسونیت کې بې ډار ولید او پوه شو چې دوی د دغو سترو اهدافو له پاره کار نه کوي، ماسونبزم بې پربښود او ملي غورخنګ کې ګډ شو.

استاد انور جندي [۱۹۱۷-۲۰۰۲م] وايې چې افغانی خکه ماسونیت ته ننوتلی و چې د خپل دعوت ملګري په دغه حرکت کې سره راتیول کړي، خو کله چې بې ولیدل چې

هدف یې په کې نه تر سره کېږي، ماسونیت یې پرېښود او شرقی ملي غورځنګ یې پیل کړ.^{۸۸}

دوكټور محمد عماره وايي چې هغه مهال ماسونېزم بنه نوم درلود او د فرانسوی انقلاب شعارونه چې (آزادي، وروړگله او مساوات) وو، پورته کول او د اصلاح او بدلون په نامه پېژندل شوی و، دغه وخت کې د ماسونېزم خطر نه و درک شوی، کبدای شي همدا دليل وي چې افغانی د خپلو اهدافو د تر لاسه کولو په موخه ورغني، خو کله چې یې له استعمار او مستبد حاکم نظام سره اړیکې ولیدې، دوی یې د خپل شعار پلي کولو ته وبلل، خو دوی ویل چې مور په سیاست کې کار نه لرو، افغانی غوسمه شو او ډېربې ترخي خبرې یې ورته وکړي. له دې وروسته افغانی له ماسونیته واوت او شرقی ملي غورځنګ یې پیل کړ، چې په نتيجه کې یې عرابي انقلاب^{۸۹} رامنځ ته کړ.^{۹۰}

نو د مفکرينو او محققينو نظر دا دی چې علامه سید جمال الدین ماسونېزم ته د دې له پاره ننوتلى و چې خپل ستر هدف ته کار وکړي او دغه وسیله چې شعارونه یې د افغانی له داعيې سره تر ډېرہ موافق وو، افغانی یې جلب کړ، د خپل فکر د رشد او د خپلو همفکرانو د راغونېولو له پاره یې د استفادې بنه لار وبلله، خو چې وې ليدل چې ماسونېزم له دغو اهدافو سره هېڅ کار نه لري، بلکې دغه شعارونه د خلکو د غولولو له پاره کاروي، ماسونېزم یې پرېښود.

^{۸۸}- دعوه جمال الدين الافغانی، ۱۶۳ م مخ.

^{۸۹}- عرابي انقلاب د احمد عرابي له خوا په ۱۸۷۹-۱۸۸۲ م کالو کې د خديو توفيق او استعمار پر ضد رامنځ ته شو.

^{۹۰}- جمال الدین الافغانی، موقظ الشرق وفيلسوف الاسلام، ۵۸-۵۹ م مخونه.

د الحاد تور

د خپنې پر مهال مې د "دعوه جمال الدين الافغاني" په نامه کتاب، چې په وهابي حاکمه ټولنه کې یې لوستلو ته یې ډبر خلک هڅول، هم وموند. دا کتاب په دې ډبر جالب دی چې لیکوال یې علامه افغانی نه خوبنوي او غواړي بد یې معرفي کړي، په دغه هڅه کې په ځینو سختو تناقضاتو کې نتوخې. تناقضات یې زښت ډبر دی، خو د الحاد له موضوع سره چې ربط لري، هغه دا دی چې لیکوال لومړي هڅه کوي چې افغانی ایرانی شيعه معرفي کړي. د دې له پاره چې افغانی خلکو ته شيعه ثابت کړي، زښت ډبر داسې دلایل هم وايې چې د توجه وړ هم نه دی. وروسته هڅه کوي چې ماسونی یې معرفی او بیا آن د افغانی د الحاد دلایل هم وړاندې کوي، چې دا اصلا یو ستر تناقض دی.

په دې هر خوک پوهېږي چې تشیع اسلامي مذهب دی، شيعه ګان خدای منی، د رسول الله رسالت منی او د اسلام په سترو عقایدو باور لري، کله چې یو خوک شيعه وي، هغه په همدې وخت کې خنګه ملحد کېدای شي؟! دلته یو ستر تناقض دي، خکه شيعه خدای منی او ملحد نه خدای او نه دین! یو خوک یا باید شيعه وي یا ملحد!

خو په دې هر معقول انسان پوهېږي چې دوى افغاني نه خوبنوي، نو هر تور چې هر څوک یې پري متهم کړي، دوى یې له تدقیقه پرته تروبيجوی او غواړي خلکو ته یې د حقیقت په نامه وېبژني.

د یاد کتاب لیکوال خان حقيقال راپېژني او د علمي منهج ادعا هم لري. خو متسافنه چې علمي منهج یې هېڅ نه دی مراعات کړي. یوه بنه بېلګه همدا د الحاد تور دی چې افغاني یې پري متهم کړي. د لیکوال ستر دليل د حسن افندۍ تهمت دی!

د دې له پاره چې د دغه تور په حقیقت پوه شو، د حسن افندۍ او د افغاني د اختلاف کېسي ټه سر وربنکاره کوو:

په ۱۸۷۱م کال کې، کله چې سید جمال الدین په آستانه کې و، د د پوهې او نبوغ ډېر خلک متأثر کړل، آن د سترو حکومتي کسانو په زړه کې یې خای وموند. د هغه وخت شیخ الاسلام حسن افندۍ له افغاني سره سخته کينه په زړه کې رامنځ ته شوه، ځکه هغه وېږدہ، چې سبا د د خای ونه نیسي، نو د افغاني د بدنامولو له پاره یې پلمه لټوله.

په همدغه وخت کې د "دار الفنون" مدیر "تحسین افندۍ" له علامه افغاني وغونښتل چې صنعت ته د هڅونې په باب یو لکچر ورکړي. سید معدرت وغونښت، ځکه چې پر ترکي ژبه یې پوره تسلط نه لاره، خو دا چې افندۍ شله شو، افغاني ومنله. کنفرانس ته ډېر ستر کسان رابلل شوي وو. د افغاني وينا د ټولو اوريدونکو په زړونو چنګ ولګاوه.

شیخ الاسلام حسن فهمي افندۍ د افغاني له پوهې وېږدہ، هغه په دې دار کې و چې ستره دنده یې افغانی اشغال نه کړي، نو غونښتل یې له افغاني سره د خلکو مینه کمه کړي، په دغه غونډه کې یې پر افغانی داسې نیوکې وکړې چې اصلا له یوه عالم

سره نه بنایی او د کینې او غچ آثار به کې لیدل کبیری. افغانی غوبنتل قضیه محکمې ته لاده شي او دواړه خواوې خپل دلایل ووایي، خو داسې ونه شوه او کومه لانجه چې رامنځ ته شوي وه، حاکم غوبنتل چې له منځه يې یوسې، نو له افغانی يې غوبنتل چې آستانه پربودي.^{۹۱}

د حسن افندی دغه تور او انتقام چې د خپلې خوکۍ د ساتلو له پاره يې پر افغانی لګولۍ و او هېڅ علمي اساس نه لري، د یاد کتاب بناغلي لیکوال راخیستې او غواړي د افندی د تور په اساس افغانی ملحد بنسکاره کړي! خو پر دې خبره هر عاقل پوهېږي چې افندی ولې دا کار وکړ او لیکوال يې ولې نقلوي او د دلیل په صفت يې کاروی!

خومره په زړه پوري تور! او خه عجیبه الحاد! همدغه افغانی چې دوی يې ملحد بولي، د اسلامي عقیدې په هکله علمي کتابونه لیکلې! د دوکتور عماره خبره، چې دغه خلک له دغو کتابونو خبر هم دي او که نه، د افغانی له لوستلو مخکې د دغه ستر شخصیت "متخصصین" شوي!

داسې کسان هم شته چې پوهېږي چې افغانی موحد او د اسلام سرلړوې يې هیله وه، خو د خپل مصلحت له پاره د هغه د فکر مخه نیسي او په هر تور يې متهموي، دوی ته يې په الحاد متهمول هم کومه غټه خبره او ايماني مشکل نه جوړوي! بنه بېلګه يې مستبد حاکمان دي چې د افغانی د فکر له عامېدو په وېړه کې دي، حکه چې افغانی د ولسواکۍ ستر مدافع دي. د همدغو مستبدینو درباريان پرته حقپالني او دقته، غواړي پر افغانی هر لګېدلې تور ته د صحت جامه ورواغوندي!

د دغه تور په ټوکنې کې غواړم د افغانی په اړه د مسيحي ليکوال جرجي زيدان نظر راواخلم چې د افغانی اسلامیت او الحاد ورته هېڅ ارزښت نه لري. جرجي زيدان وايي:

هر خوک چې د هغه د ژوند د کارنامو په اړه لړه مطالعه هم وکړي، پوهېږي چې
هدف بي، د یوه خلیفه تر مشری لاندې د اسلامي نړۍ یو کول وو او په خپله
دغه هڅه کې بي هېڅ دنیاېي تمه نه لرله.^{۹۲}

پایله

له پورتنی خېړنې دا پایله اخلو چې افغانی د استعمار خطر درک کړی و، همدا وه چې په مقابل کې يې کلک ولاړ و، پر ځان يې هر ډول مشکل تحمل کړ، خود امت له پاره له هېڅ اصله تېر نه شو. د اسلامي امت یووالی او د سیاسی اسلام خپروول او ورسره د امت اصلاح د افغانی ستړه هیله وه، چې آن خپل ژوند يې په همدي لار کې ځار کړ او د جرجي زیدان خبره د همدغې هیلې له پاره يې آن واده هم ونه کړ او ساده ژوند ته يې ترجیح ورکړ! افغانی د امت په ستونزو پوه و او په خپل معقول نظر يې امت د ژغورني ساحل ته رسماوه، ځکه خو يې د سیاسی اسلام دښمنان بد ويني او هغه خوک چې په تنګو اختلافاتو کې ګير دي، هغوي هم د افغانی افکار نه شي تحمل کولای، ځکه يې په ظلامنه توروونو متهموي. د مغرضينو توروونه مو هم وڅېړل او ومولیدل چې بې اساسه او د مرض و غرض په نتیجه کې رامنځ ته شوي، چې نه علمأ او نه عقلاً د منلو وړ دي.

مراجع

- اشهابي، ضمير بن ادهم. الكلام عن اصل السيد جمال الدين الافغاني في بعض المراجع الروسية.

http://wwwiranoworld.ir/alafghani/texts/SJ_1_5_Shahabi.pdf

- افغاني، سعيد. د شرق نابغه. کابل، بیهقی کتاب خپرولو مؤسسه، ۱۳۵۵ش.
- جهمي، مانع بن حماد. الموسوعه الميسره في الاديان والمناهب والاحزاب المعاصره. صيد الفوائد. ۱۷، می، ۲۰۱۴ (د استفادي نېټه).

[/http://www.saaid.net/feraq/mthahb](http://www.saaid.net/feraq/mthahb)

- حبibi، عبد الحي. نسب و زادگاه سید جمال الدين الافغاني. کابل، موسسه انتشارات بیهقی، ۱۳۵۵ش.
- خوگياني، محمد امين. حیات سید جمال الدين افغانی. کابل، مطبعه عمومي کابل، ۱۳۱۸ هجري.
- رزاقی، شاهد حسين. سید جمال الدين افغانی. کابل، مستقبل خپرندويه قولنه، ۱۳۸۸ لمريز، ژيلان، عبد المالک همت.

- رشتیا، سید قاسم. سید جمال الدین افغانی و افغانستان. کابل، موسسه انتشارات بیهقی، ۱۳۵۵ش.
- رافعی، عبد الرحمن. افغان سید جمال الدین. پیغمبر، دانش خپرندویه ټولنه، ۲۰۰۷م، ژیارن: عبد المحمد موزی.
- زیدان، جرجی. مثنایل الشرق. مصر، ۱۹۲۲، دربیم چاپ، دویم جلد.
- عماره، الدكتور محمد. جمال الدین الافغانی المفترى عليه. قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۴م.
- عماره، الدكتور محمد. جمال الدین الافغانی، موقف الشرق وفيلسوف الاسلام، قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۸م، دربیم چاپ.
- عماره، الدكتور محمد. شخصیات لها تاریخ، قاهره، دار السلام، ۲۰۰۸م.
- فاضل، فضل الرحمن. بیدارگر عصر. کابل، وزارت اطلاعات و فرهنگ، ۲۰۰۸م.
- فوزی، مصطفی. دعوة جمال الدين الافغانی، ریاض، دار الطیبیہ، ۱۹۸۳م.
- کشك، محمد جلال. ودخلت الخیل الازھر، قاهره، الزهراء للاعلام العربي، ۱۹۹۰، دربیم چاپ.
- مخزومی، محمد باشا. د افغانی سید جمال الدین خاطرات، کوتہ، صدیقی خپرندویه ټولنه، ۲۰۱۳م، دربیم چاپ. ژیاره: محمد شاه ارشاد، د م- احساس زمند په زیار.
- نهیوال، رازقی. علامه سید جمال الدین افغان د پوهی او آزادی علمبردار. کابل، بیهقی کتاب خپرلو مؤسسه، ۱۳۸۵ش.
- هیرانو، جیونیتسی. تجدید الفکر الاسلامی فی العالم الاسلامی الحدیث، مجله الدراسات العالم الاسلامی، ۲۰۱۱ مارچ.

د لیکوال لنډه پېژندنه

زاهد جلالی د ۱۹۸۹ م کال د دولسمی میاشتې په دوه ويشتمه نبته په مکه مکرمه کې زېږيدلی دی. پلار یې دکتور محمد جلال د مکی د ام القری له پوهنتون خخه په اصول الفقه کې دکتورا کړي. په کال ۱۹۹۳ م کې د پلار له مړینې وروسته له خپلې کورنۍ سره یوځای پاکستان ته راستون شوی او د جلوزو په کیمپ کې میشت شوی دی، چې تر دی مهاله یې کورنۍ په پېښور کې اوسي.

پلنی استوګنځی یې د افغانستان د پروان ولايت، د غورښند د شينوارو ولسوالۍ، د کفشاں کلې دی.

جالالی ۱۹۹۴ م کې په لوړی خل په یوه وړکتون کې شامل شو او وروسته بیا دالنور په عالي لپسه کې له لوړی ټولګي خخه تر یوولسم پوري زده کړي وکړي، چې په ۲۰۰۸ م کې د جلوزو کیمپ د ورا نېدو له کبله یې دولسم ټولګي د پېښور په ایمل خان بابا لپسه کې پایي ته ورساوه.

د رسمي زده کړو ترڅنګ یې عربي او انگليسي ژبني کورسونه هم ویلي دی اوخيینې ديني زده کړي یې هم له کليوالو علم او خخه ترلاسه کړي دي.

د دولسم ټولګي له فراغت خخه وروسته په کال ۲۰۰۹ م کې د اسلام آباد نړیوال اسلامي پوهنتون، د شرعیاتو او قانون پوهنځی ته بربالي شو او د ۲۰۱۴ په لوړیو کې یې پنځه کلنډ ګری پایي ته ورسوله.

د پوهنتون له شاملیدو مخکې جلالی دمکتب جریده په مخ بوله او په کال ۲۰۰۷ م او ۲۰۰۸ م کې د النور دعالی لیسې د فرهنگي کميته مسوليت ور په غاړه و. د پوهنتون په دوره کې يې له مختلفو ورڅانو، جورنالونو، مجلو او وېب پانو سره همکاري کړي. په ۲۰۱۱ م کال کې يې په قول افغان انتربنه پانه کې د «وینټابه» په نامه بلاګ جوړ کړ او په ۲۰۱۲ م کال کې په نړیوال اسلامی پوهنتون اسلام آباد کې د افغان محصلينو اتحادي له خوا د «وینټابه» مجلې مسؤول مدیر وتاکل شو.

دغه کتابونه يې چاپ شوي: «د اسلامي فکر اتلان» (دوه توکه)، «حسن البنا او سید قطب، د معاصرې اسلامي وینټابه سر لاري»، «دلته ژړا هم جرم دي»، «ماشومانو او تنكیو خوانانو ته فکري کيسې». د اسلامي نړۍ ستر ليکوال او مفکر دکتور عبد الحليم عویس د سیرت کتاب چې ماشومانو ته يې ليکلې، زبایلې او میوند خپرندوی چاپ کړي. ماشومانو ته د مصری ليکوال استاد احمد نجيب نړیوالې کيسې يې هم پښتو ته زبایلې، خو لا چاپ شوي نه دي.

یادبگرنده

٦٤ | سید جمال الدین افغانی

یادبیتمند

یادبگرنده

زاهد جلالی یه خپل کتاب کي د ستر شخصیت، سید
جمال الدين افغاني پېژندنه کړي او د بې خایه او ناروا
توروونو خخه بې د سید جمال الدين افغاني ملن یاکه کړي،
زاهد جلالی بدې ليکته کي د حقیقتونو خرگندولو به خاطر د
سید جمال الدين او د ده نووي شاګردانو خبری را اخلي او
زمور د لويدېخې غلږي ګاوندې يه رد کي چې جمال الدين
افغانی شیعه مذهبه او ایراتی الاصل بولی، قانع کوونکي د
لاتل ورائندې کوي، همدارنګه د سید جمال الدين افغانی به
ھکله د «الحان» بې پنسټه تور هم یه دېر خاص استدلال
سره روډي.

استاد فضل الرحمن فاضل

ید قاهره کي د افغانستان سفير او وتلي سید پېژندونکي

Download from:[aghalibrary](http://aghalibrary.com)

له فرهنگيال ژورناليسټ پیغاملي محمد طارق بزگر له دېره
منهه هي د دې کتاب د چاب لګښت بې ومهانه، به دغښې
فرهنگي خدمتونو کي دې تاند اوسي.